

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

3

MİLLİ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

9 Ocak 2013 Çarşamba

MİLLİ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

9 Ocak 2013 Çarşamba

---0---

K O N U

Sayfa

Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükümünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/728)

1:27

İÇİNDEKİLER

Sayfa

BİRİNCİ OTURUM

1:22

Engin ÖZKOÇ	(Sakarya)	1, 17:18, 19
Prof. Dr. Yekta SARAÇ (YÖK Başkan Vekili)		1:2
Fatma Nur SERTER	(İstanbul)	2:4, 19
Mehmet Naci BOSTANCI	(Amasya)	3:5, 12, 13, 16
Metin Lütfi BAYDAR	(Aydın)	5:6, 7, 10, 11:12, 13, 19
İsmet UÇMA	(İstanbul)	6:7, 17, 18:19
Tolga ÇANDAR	(Muğla)	7:9, 12
Orhan ATALAY	(Ardahan)	7, 9:11, 12, 18
Selçuk ÖZDAĞ	(Manisa)	12
Nebi BOZKURT	(Mersin)	12, 13
Fikri IŞIK	(Kocaeli)	12, 17
Özcan YENİÇERİ	(Ankara)	12:14, 17
Zühal TOPCU	(Ankara)	14, 16:17
Mülkiye BİRTANE	(Kars)	14:16
Madde 1		19:20
Fatma Nur SERTER	(İstanbul)	20:21
Prof. Dr. Yekta SARAÇ (YÖK Başkan Vekili)		20:21
İsmet UÇMA	(İstanbul)	20
Önerge		21
Gerekçe		21
Prof. Dr. Yekta SARAÇ (YÖK Başkan Vekili)		22
Fatma Nur SERTER	(İstanbul)	22
Metin Lütfi BAYDAR	(Aydın)	22
Mehmet Naci BOSTANCI	(Amasya)	22
Avni ERDEMİR	(Amasya)	22

İKİNCİ OTURUM**23:27**

Avni ERDEMİR	(Amasya)	23
Madde 2		23
Fatma Nur SERTER	(İstanbul)	23, 24
Metin Lütfi BAYDAR	(Aydın)	24
İsmet UÇMA	(İstanbul)	24
Prof. Dr. Yekta SARAÇ (YÖK Başkan Vekili)		24
Suat ÖNAL	(Osmaniye)	24:25
Madde 3, 4, 5		25
Metin Lütfi BAYDAR	(Aydın)	25
Madde 6		25
Madde 7		26
Metin Lütfi BAYDAR	(Aydın)	26
Prof. Dr. Yekta SARAÇ (YÖK Başkan Vekili)		26
Avni ERDEMİR	(Amasya)	26
Fatma Nur SERTER	(İstanbul)	26
Madde 8, 9		27
Metin Lütfi BAYDAR	(Aydın)	27
Fatma Nur SERTER	(İstanbul)	27
Engin ÖZKOÇ	(Sakarya)	27

Açılma Saati: 11.08**Kapanma Saati: 13.50**

9 Ocak 2013 Çarşamba

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 11.08

BAŞKAN: Nabi AVCI (Eskişehir)

BAŞKAN VEKİLİ: Avni ERDEMİR (Amasya)

SÖZCÜ: Fikri IŞIK (Kocaeli)

KÂTİP: Osman ÇAKIR (Düzce)

_____0_____

BAŞKAN – Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunun değerli üyeleri, sayın YÖK Başkan Vekili, ilgili kurumlarımızdan gelen değerli katılımcılar, basınımızın değerli mensupları; toplantı yeter sayımız var, Komisyonumuzun 24'üncü Dönem 16'ncı toplantısını açıyorum.

Bugünkü gündemimizde iki kanun tasarısı yer almaktadır. Söz konusu tasarılarla, Ankara'da Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi adıyla bir devlet üniversitesinin kurulması ve Fatih Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı olan Ankara'daki bir kısım yüksekokullardan Turgut Özal Üniversitesi'ne devirler amaçlanmaktadır.

Tasarıların, aynı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklik önermesi, (1/728) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın daha kapsayıcı olması nedeniyle İç Tüzük'ün 35'inci maddesi çerçevesinde bu tasarıların birleştirilerek görüşülmesini ve (1/728) esas numaralı Kanun Tasarısı üzerinden görüşmelerin yürütülmesi hususunu oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Şimdi, Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nın tümünü görüşlerinize açıyorum.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Pardon, bir şey sorabilir miyim.

BAŞKAN – Buyurun.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Komisyonlarımızda, ilgili maddelere geçmeden önce komisyon üyelerinin gündem dışı söz almaları mümkün müdür?

BAŞKAN – Sonunda yapabiliyoruz onu.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Peki, teşekkür ederim.

BAŞKAN – Yani gündemimizi tamamladıktan sonra gündem dışı söz almak isteyen arkadaşlara da tabii yaparız.

Şimdi tasarı hakkında, daha doğrusu böyle olunca tasarılar hakkında bilgi vermek üzere ilgili kurum temsilcisi YÖK Başkan Vekili arkadaşımıza söz veriyorum.

Buyurun Yekta Bey.

Yekta Bey, konuşmalara başlamadan önce, bütün konuşmacı arkadaşlarımız için de rica ediyoruz, kendilerini tanıtarak... Ben sizi tanıttım gerçi ama tutanaklara doğru geçmesi bakımından bundan sonra konuşacak özellikle kurum temsilcisi, üniversite rektörü veya temsilcisi arkadaşlarımızın söz aldıklarında önce isimlerini ve unvanlarını vurgulamalarında yarar var.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın vekillerim, hepinizi hürmetle selamlıyorum.

Bugün, zannedersen, gündemimizde olan iki konuyla alakalı kısa bilgi vermek ve gerektiğinde de izah sadedinde de sualleriniz olursa cevaplandırmak için buradayım.

Birincisi, Ankara'da Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi adıyla yeni bir üniversite kurulması teklifi. Yüksek Öğretim Kurulunun Genel Kurulundan geçti ve normal sürece dahil oldu. Bu Sosyal Bilimler Üniversitesinin konsepti, zaten adı üstünde, ismiyle müsemma, örtüşerek, son dönemlerde, son yıllarda gittikçe artan tematik üniversite temayülüne uygun olmak üzere tematik bir üniversite burada öngörülmekte ve bu son yıllarda gördüğümüz de, özellikle vakıf üniversitelerinde, devlet üniversitelerinde bazısında da gayri ihtiyari oluşan sağlık bilimleri ağırlıklı, bazı üniversitelerimizde mühendislik, fen ve mühendislik bilimleri ağırlıklı gidişata, sosyal ve

beşerî bilimler ağırlıklı bir üniversite konseptinin ülkemizin yüksek öğretim alanında bir ihtiyaç hissedildiği gözlemlendi ve bu Sosyal Bilimler Üniversitesi, sosyal ve beşerî bilimler, siyasal, yabancı diller, dinî ilimler ve hukuk fakültesinden teşekkül edecek şekilde kurgulandı ve bunun içerisinde enstitülerde de, klasik enstitü yapılanmasının biraz daha dışına çıkılarak sosyal bilimler, biliyorsunuz, sosyal, fen bilimleri, eğitim bilimleri enstitüleri oluyor, daha sonra işte güzel sanatlarla ilgili bir enstitü de dahil olmuştu lisansüstü eğitim kademesinde. Burada ise, Doğu ve Afrika araştırmaları enstitüsü, Türk dünyası araştırmaları enstitüsü, Batı dünyası araştırmaları enstitüsü ve İslam araştırmaları enstitülerinden oluşsun isteniliyor bu üniversitenin konseptine uygun bir şekilde.

Burada, bu üniversitede, tabii sosyal bilimler, niye sosyal bilimler? Birincisi, söylediğiniz gibi, diğer alanlarda artık tematik üniversitemiz var fakat sosyal bilimler bu küresel dünyanın da, birtakım yönlendirmeleri diyelim tırnak içinde, sonucu olmak üzere sosyal bilimler sanki ikinci dereceye itildiği şeklinde uygulamada bir görüntü arz eden bir durumla karşılaşılıyor. Hâlbuki sosyal bilimler, biliyorsunuz, sanayi devriminin öncesinden düşünerek baktığımızda, pek çok bilimsel sıçramaların temelini teşkil eden bir alan ve ülkemizde de sosyal bilimlerin artık himayeye mazhar olması gereken bir konumda olduğu da düşünölmeye başlandı ve bu Sosyal Bilimler Üniversitesi yine kurgulanırken, bizim, YÖK'te müzakere edip umde olarak, esas olarak kabul ettiğimiz hususlardan birisi de sosyal bilimler alanlarında lisansüstü öğrencisi yetiştirmek, lisansüstü öğrencisi burada bulundurmak, okutmak ve öğretim üyesi yetiştirmek. Öğretim üyesi yetiştirmek maksadı da burada hasıl olsun isteniliyor. Biliyorsunuz, özellikle hukuk fakültesinde mesela öğretim üyesi yetersizliği de söz konusu. Diğer sosyal ve beşerî bilimlerin içerisinde olacak diyelim ki bir felsefede veyahut bir dil biliminde artık bizim uluslararası düzeyde öğretim üyelerimiz ülkemizde eskisi kadar diyelim sıkça rastlanmayan bir durum söz konusu. Dolayısıyla bu konuların teşvike bir üniversite odak nokta belirlenerek sosyal bilimlerin teşvike mazhar olması gerektiğini düşünüyor Yüksek Öğretim Kurulu.

Diğer konumuza da müsaade ederseniz...

BAŞKAN – Tabii, birleştirdiğimize göre.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Diğer konumuz da, Fatih Üniversitesi ile Turgut Özal Üniversitesi arasında bir fakülte ve meslek yüksekokullarıyla alakalı, Fatih'e ait, bağlantıların değiştirilmesi söz konusu. Son dönemde artan üniversite sayısına paralel olmak üzere, özellikle vakıf üniversitelerinde artan üniversite sayısına paralel olmak üzere bir üniversitenin bir başka ilde başkaca yükseköğretim kurumları kurulması hususundaki talepleri artık Yüksek Öğretim Kurulu olarak daha temkinli yaklaşıyor. Bu bağlamda üniversitemizin birimlerinin üniversitenin kurulduğu ilde faaliyet göstermesinin daha doğru bir seçenek olduğu düşünölmüyor. Aksi takdirde pek çok vakıf üniversitemizin pek çok ilde fakülteler açarak bir planlamanın dışına çıkma temayülü göstermesi söz konusu olabilir. Bu bağlamda, Fatih Üniversitesi ile Turgut Özal Üniversitesinin, bu bağlantıların, Fatih Üniversitesine bağlı hem Tıp Fakültesinin hem de işte Hemşirelik Yüksekokulunun, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulunun, Sağlık Yüksekokulunun bağlantısını değiştirerek Turgut Özal Üniversitesi Rektörlüğüne bağlanmasının, bizim, Yüksek Öğretim Kurulunun konseptine uygun olduğu düşüncesiyle bu teklif de Genel Kurulda çok olumlu karşılandı.

Bunların bağlantıları olduktan sonra yaşanan birtakım tabii sorunlar oluyor. Selçuk Üniversitesinde yaşadık bazı sorunları, oradan da hareket ederek o sorunların burada yaşanılmaması maksadıyla da öğrencilerin diplomaları meselesiyle de alakalı bir madde de eklendi. Burada tabii ki daha önce Anadolu Üniversitesinde de bunun bir benzeri olmuştu bu bağlantı değişikliğinin. Oradaki tecrübeler de, o yargı kararları çerçevesinde burada o sıkıntıların yaşanmaması için, kayıt yaptıran öğrencilere verilecek mezuniyet belgeleriyle diplomaların istekleri hâlinde söz konusu yükseköğretim kurumlarının bağlandığı üniversitesinin adına bakılmaksızın bağlı buldukları önceki üniversitenin adıyla verilmesi şeklinde böyle bir sorunun da çözümüne yönelik bir öneri oluşturulup size arz edildi.

Benim söyleyeceklerim şu aşamada bu kadar.

Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Saraç.

Şimdi tasarının tümü üzerinde söz almak isteyen komisyon üyeleri mi?

Buyurun Sayın Serter.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Öncelikle Sayın Saraç'a teşekkür ediyorum yaptığı açıklamalar için.

Şimdi, tabii iki ayrı konu var, iki ayrı konunun farklı farklı ele alınıp incelenmesine de ihtiyaç var. Öncelikle, yeni bir devlet üniversitesi daha açılmakta olduğunu görüyoruz. "Daha"ya vurgu yapmış olmamın sebebi, hazır YÖK Başkan Vekili de buradayken bir soruyu da kendisine yöneltmek. Şimdi, bir üniversitenin açılmasına karar verirken YÖK'ün acaba hangi kriterlerden hareket ettiğini ben doğrusu çok merak ediyorum. Bugün itibarıyla baktığımızda 180 bin üniversite kontenjanını doldurmayı başaramayan bir YÖK, canı

istiyor yeni bir üniversite daha kurmak için buraya bir kanun teklifi getiriyor. Siz önce açtığınız üniversitelerin bir kontenjanlarını lütfen doldurun. 180 bin kontenjanı boşa harcamayın, ondan sonra önümüze yeni üniversite kurulması talepleriyle gelin, biz de onay verelim. Açılmış olan mevcut, faaliyetteki üniversitelerin doldurulmayan kontenjanlarına baktığınız zaman da, sosyal bilimlerin burada ağırlık taşıdığını görüyoruz, meslek yüksekokullarının ağırlıkta olduğunu görüyoruz. İstanbul Üniversitesi gibi bir üniversitenin bile 500'ü aşkın kontenjanının boş kaldığı bir ülkede bir de Sosyal Bilimler Üniversitesi açalım diye ortaya çıkmanın, mutlaka ciddi bir araştırmaya, bir planlamaya dayalı olarak buraya getirilmesi gerekir. Biz yeni üniversitelerin açılmasına karşı değiliz, ancak bir üniversite açma talebinin ciddi bir hazırlıkla bir planlamaya bağlı olarak getirilmesi gerektiği düşüncesindeyiz.

Şimdi, hukukçu yokmuş Türkiye'de, Sayın Saraç açıklıyor, yeteri kadar hukuk fakültesi öğretim üyesi yok; eee, o zaman bir hukuk fakültesi açalım. Zaten yeteri kadar hukuk fakültesi öğretim üyesi yokken acaba bu hukuk fakültesinde kim ders verecek, bunun hesabını hiçbir zaman Yüksek Öğretim Kurulu yapmadı. Bir dönem de, hukuk fakültesi öğretim üye sayısının yetersizliği nedeniyle hukuk fakültelerinin açılması sınırlandırılmıştı. Niye böyle bir yetersizlikle karşı karşıya bırakıldı yükseköğretim? Çünkü çok hukuk fakültesi açıldı, vakıf üniversiteleri hukuk fakültesi açtılar, devlet üniversitelerinin içi boşaldı. Sayın Saraç'a ben soruyorum, kendisi İstanbul Üniversitesinin içini çok iyi bilir. İstanbul Üniversitesinin Hukuk Fakültesinin öğretim kadrolarından şu an itibarıyla gurur duyabilir misiniz? Kaç tane öğretim üyesi kaldı? Kimler ders veriyor? Bakın, birtakım dalları açarken, birtakım fakülteleri veya bölümleri açarken öğretim üyesi ihtiyacını dikkate almadan açarsanız, öğretim üyesi yetiştirmeyi de engellemiş olursunuz. Bir kere bu keyfi üniversite açılma sürecinin ciddi bir planlamaya bağlanması, ihtiyaçların gözetilmesi ve ona göre açılması mutlaka zorunludur. Bütün ciddi ülkelerde üniversite açmak da ciddi bir iştir, Türkiye'deki gibi canı isteyen canı istediği biçimde, hiçbir planlamaya dayalı olmadan üniversite açmasına son verilmediği takdirde Türk yükseköğretimi ciddi bir çöküşle karşı karşıya kalacaktır. Vakıf üniversitelerini açıyorsunuz, açtığınız vakıf üniversiteleri devletten öğretim üyesini emiyor. Şimdi yeni YÖK taslığında bir de özel üniversite meselesini gündeme getiriyorsunuz, ben çok merak ediyorum, devlet üniversitesinde kontenjan dolduramayanların vakıf üniversitelerinde boş kontenjanlar nedeniyle bazı vakıf üniversitelerinin kapanma tehlikesiyle karşı karşıya bırakıldığı bir süreçte acaba yeni açılan üniversiteler nasıl öğrenci bulacaklar, nasıl öğretim üyesi bulacaklar? Bir kere YÖK'ün üniversite açma konusunda ciddi olması gerekir.

İkinci konuya gelince: Ben, bugüne kadar, bir vakıf üniversitesinden bir vakıf üniversitesine böyle bol keseden işte mal varlığı devri, yüksekokullar transferi falan gibi bir şey hatırlamıyorum. Varsa benim eksikimdir, ben hatırlamıyorum.

Şimdi, ben tabii bazı şeyleri de sormak istiyorum. Fatih Üniversitesi hangi devlet üniversitesinin himayesi altında kurulmuştur? Bunun bir açıklanmasına ihtiyaç var. Garantörü hangi devlet üniversitesidir? 2547 sayılı YÖK Yasası'na göre şunu çok iyi biliyoruz; eğer bir vakıf üniversitesi kapanırsa, o vakıf üniversitesinin bütün mal varlığı garantörü olan devlet üniversitesine devredilir. Fatih Üniversitesinin uzunca bir süredir böyle bir tehlikeyle karşı karşıya bulunduğunu da biliyoruz. Fatih Üniversitesi, bu yıl, vakıf üniversiteleri içerisinde en fazla kontenjan açığı bulunan üniversiteler arasında yer alıyor. Ciddi bir kriz yaşıyor. Yani, Türkçesi ve açıkçası, siz, Fatih Üniversitesinin, tıp fakültesi gibi en fazla yatırımı gerektiren fakültesine ait mal varlığı da dahil olmak üzere, bu mal varlıklarını, garantör devlet üniversitesine kalmayın diye, bundan kaçırarak için bir vakıf üniversitesine mi devrediyorsunuz? Sorum son derece açıktır. Böyle olduğunu düşünüyoruz, bunun olmadığını bize kanıtlayacak olan sizsiniz. Fatih Üniversitesinin ekonomik açıdan herhangi bir krizle karşı karşıya bulunmadığını bize kanıtlamak zorundasınız. Fatih Üniversitesinin Ankara'da olduğu içinmiş gibi son derece sudan sebepleri bir kenara bırakıp, bu vakıftan vakıfa mal varlığı devrinin doğru, gerçekçi, samimi nedenlerini burada paylaşmak zorundasınız. Yoksa, çok açık söylüyorum, bu iş büyüyecektir.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Şimdi aynı konuyla ilgili, Sayın Serter'in konuşmasını tamamlayıcı nitelikte konuşma yapmak isteyen sayın üyemiz varsa onları alalım, böylece toplu cevap vermek imkânı olsun ilgili arkadaşlarımızın.

Buyurun Naci Bey.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Çok teşekkür ediyorum.

Sayın Serter'i dinledim, kendisine teşekkürler. Tabii hukukun çok temel bir ilkesi vardır, kim iddia sahibiyse iddiasını ispat etmekle mükelleftir.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – İddia burada, yasada.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Bir iddia ortaya koyup aksini siz ispat edin demek hukuk nosyonuyla bağdaşmaz. İddiayı mutlaka delillendirmek gerekir, aksine bizi inandırmanız gerekir şeklindeki bir yaklaşım hukukun genel ilkeleriyle de bağdaşık değildir.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Bunu söyleyeceğinizi biliyordum, şaşırmadım.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Bunu başlangıçta ifade edeyim öncelikle.

BAŞKAN – Naci Bey, biraz yüksek sesle konuşsanız.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Öyle mi, biraz bağırayım mı, heyecanlı mı konuşayım?

BAŞKAN – Yok, heyecanlı değil yüksek sesle, duyulabilecek bir sesle.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Sayın Serter’ in heyecan dalgalarını biraz daha azaltmak için burada düşük bir ses tonuyla...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Heyecan iyi bir şeydir, bence azaltmayın, siz de duyun o heyecanı. Türkiye için duyulan heyecan iyidir.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Heyecan sadece ses tonundan belli olmaz Sayın Serter, bazen sessiz ve derin bir ses tonu, memleketle karşı o heyecanları taşıyabilir, mutlaka bağırarak gerekmez.

Değerli arkadaşlar, sosyal bilimler alanında yeni bir üniversite kurulması kararını tebrik ediyorum. Evet, tematik üniversiteler artıyor. Türkiye’de sosyal bilimlere gösterilen ilgi, esasen çok gecikmiş bir ilgi. Bunun çeşitli nedenleri var. Yaşadığımız tarihsel macerayla bağlantısı var. Aynı zamanda, Türkiye’deki egemen toplumsal kesimlerin nitelikleriyle bağlantısı var. İşin tarihsel macerası, Türkiye’nin Batı’yla olan ilişkisi, yıkılan bir imparatorluk, yeni bir ulus devletin kuruluşu ve bütün bu sorgulamaların daha ziyade fen bilimleri, mühendislik alanına ilişkin sorunlar çerçevesinde tartışılması, Türkiye’de, çok farklı politik çevreleri fen bilimlerine, mühendisliğe yönelik, fazlasıyla sosyal bilimleri gölgede bırakan bir ilgi doğurmasına neden olmuştur. 19’uncu yüzyılda yaşananlara bakacak olursak kurulan fabrikalardan öncü kadroların memleketin kurtuluşuna ilişkin dile getirdiği çarelere kadar hemen hemen hepsi fen bilimlerine ilişkin alan üzerine teşekkül eder; İslamcı siyasetler de öyledir, Batıcı siyasetler de öyledir, milliyetçi siyasetler de öyledir. Bu konuda Yusuf Akçura’nın 1904’te ifade ettiği “Üç Tarzı Siyaset” in birbirinden farkı yoktur.

Ancak, sosyal bilimler bir memlekette ne olup bittiğini anlamak bakımından önemlidir. Bir yere baraj yaparsınız ama o barajın oradaki insanların hayatını nasıl değiştirdiğini sosyal bilimler marifetiyle göremezseniz, bunun doğurduğu toplumsal maliyetle de dramatik bir şekilde yüzleşirsiniz. Türkiye bu tür dramatik yüzleşmeleri Osmanlı’nın son döneminde de yaşadı, cumhuriyet tarihinde de yaşadı. Bizde sosyal bilimler daha ziyade tercüme mantığı üzerinden yürüdü, tercüme de yanlış yaptılar. Aynı zamanda, bu eklektik, tamamen transfere dayalı bilgi üzerinden akıl etme de memlekette ne olup bittiğini anlamak konusunda öncü kadrolara tutarlı fikirler vermedi. Zaten bizde siyasetin elitlerine bakarsanız genellikle mühendislik eğitiminden gelen yahut da fen bilimlerinde öne çıkan insanlar olduğunu görürsünüz. Siyasette de bir bakıma bunun yansımaları vardır.

İkincisi, Türkiye’deki öncü kadrolarla ilgilidir. Osmanlı’dan cumhuriyete, askeri ve sivil bürokrasi bu önderliği yerine getirmiştir, bürokrasinin de ilgisi fen bilimlerine olmuştur.

Bir başka husus da eğer bir ülke az gelişmiş ise orada insanların ilgi gösterdiği mesleklerin daha fonksiyonel, daha müşahhas meslekler oluşudur. Sosyal bilimler biraz fantastik karşılanır, edebiyatla, sanatla uğraşmak... Bunların alıcısı yoktur, piyasa teşekkül etmemiştir, dolayısıyla kendisini mesleksiz gibi hisseder bu alanda yetişen insanlar ama bu, aynı zamanda, toplum nezdinde çok ciddi problemler doğurur.

Türkiye’de bir tarafıyla devletin gayretleri, diğer taraftan da yavaş yavaş bir piyasanın teşekkülü sosyal bilimleri öne çıkartıyor. Ben biliyorum mesela sosyolojide yaşanan gelişmeleri. 1960’lara kadar Türkiye’de doğru dürüst “Bu toplum ne yapıyor, nereye gidiyor, bu kasabalar nasıl değişiyor?” buna ilişkin çalışma yapılmamıştır. İşte, Mübeccel Kıray’ın Ereğli’ye ilişkin çalışması vardır, Fatma Mansur’un Bodrum’a ilişkin, İbrahim Yasa’nın Hasanoğlan’a ilişkin. Oysaki sosyoloji, bugün tartıştığımız birçok konuya ilişkin, çok dramatik bedeller ödediğimiz birçok konuya ilişkin bu topluma daha sahih bilgiler verebilecek bir mecradır ama sosyal bilimler nosyonunun geriliği ve abartılı mühendis kafa... Ben mühendisliğin de önemli olduğunu elbette düşünüyorum ama böyle ikame, sosyal bilimlerdeki eksikliği de telafi edecek tarzda bir kafanın çok problemli olduğu kanaatindeyim. O bakımdan, bu sosyal bilimler üniversitesinin kuruluşunu, tematik bir şekilde sosyal bilimleri öne çıkartan bu yaklaşımı kutluyorum. Bunun hayırlar getirmesini diliyorum.

Fakat burada, bir problem olarak gördüğüm hususu da ifade etmeden geçemeyeceğim. Şimdi, (f), (g), (ğ) ve (h) şıklarına baktığımda, âdeta genetik bir kodlama yapılmış gibi görünmekle birlikte, her birinin genetiği farklı bir kodlama yapıldığını görüyoruz. Mesela “Doğu Afrika ve Araştırmaları Enstitüsü” deniliyor, bu bir coğrafyaya atıftır. “Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsü” diyor, bu bir ulusallığa atıftır, farklı bir genetik koddur. “Batı Dünyası” deniliyor, bu medeniyete atıftır. “İslam Araştırmaları” deniliyor, bu da dine atıftır. Yani eğer mütakabil bir okuma yapılacaksa bunların her biri farklı genetik kodlar üzerinden gidiyor ama sanki sınıflama ortak bir genetik anlatı üzerinden teşekkül etmiş gibi takdim edilmiş. Bunun problemliliğini düşünüyorum. Şu bakımdan: “Türk Dünyası Araştırmaları” dediğimizde İslam dünyasının bir parçasıdır yani tabii ki Müslüman olmayan Türkler de vardır ama neye göre bu sınıflamayı yapıyoruz? “Doğu Afrika” derken bir coğrafyaya atıf yaparken “Batı Dünyası” dediğimizde neyi kastediyoruz? Buradaki adlandırmaların şu sınıflama çerçevesinde problemliliğini düşünüyorum. Tekrar düşünmekte fayda mülâhaza ediyorum.

Teşekkürler.

BAŞKAN – Alternatif bir şeyiniz var mı bu konuyla ilgili, değişiklik önergesi düşünüyor musunuz?

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Ben şimdi... Yani değişiklik önergesi değil ama eğer bir sınıflama yapılacaksa hangi genetik kod üzerinden yapılacağına ilişkin bir muhakemenin bu işe eşlik etmesi lazım. Burada muhakemenin skıntılı olduğunu görüyorum.

BAŞKAN - Peki...

Teşekkür ederim Sayın Bostancı.

Sırayla gitmeye çalışıyorum.

Buyurun Metin Bey.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; şimdi, Cumhuriyet Halk Partisi olarak biz yeni üniversitelerin ya da tematik üniversitelerin açılmasına temel olarak karşı değiliz. Ancak, karşı çıktığımız nokta çok farklı bir alandır. Sosyal bilimlerdeki gelişim eksikliğini sosyal bilimler üniversitesi kurmakla gideremezsiniz. Bu, çok palyatif bir çözümdür. Hani, içini doldurmadan, altyapısını oluşturmadan üniversitenin temel sorunlarını çözmeden sadece üniversite sayısını artırarak Türk yükseköğretiminin sorunlarını çözebilmeniz temelde mümkün değildir. Bir kere, YÖK’ün, temel olarak bu anlayışını değiştirmesi gerekmektedir. Yani tabii ki üniversiteler kurulmalıdır, tematik üniversiteler olmalıdır, bölgesel kalkınmayı ön planda tutacak düzeyde yaklaşımlar çerçevesinde hangi bölgelerde hangi üniversitelerin olması gerektiğine karar verilmelidir, bunlar çok doğrudur ama ne yazık ki bunlar böyle yapılmamaktadır. Türkiye’nin temel bir iş gücü planlaması yoktur. Yani ben burada sorsam “Ne kadar elektrik, elektronik mühendisine ihtiyacımız var? Ne kadar bilgisayar mühendisine ihtiyacımız var? Jeoloji mühendisine ihtiyacımız var mı? Jeofizik mühendisine ihtiyacımız var mı? Sosyolog ve felsefeciye ne kadar ihtiyacımız var?”, bunlara yönelik YÖK’ün elinde ya da benim bildiğim kadarıyla Türkiye’nin genel kurumlarının elinde çok ciddi çalışmalar bulunmamaktadır, olsa da palyatiftir. O yüzden, neyi ne kadar yetiştireceğimiz konusunda bir bilgi sahibi olmadan, sadece, böyle, işte, bazı illeri memnun etmek “Bak sizin de üniversiteniz oldu, hadi gözünüz aydın. Bakın, size de ikinci bir üniversiteyi kurduk, gözünüz aydın.” yaklaşımları tamamen politik yaklaşımlardır ama buna rağmen, üniversitelerin kurulmasını olumladığımı ifade etmek istiyorum.

Arkadaşlar, üniversitelerin çok temel sorunları vardır. Üniversitelerin siz bütçelerini artırmadan, üniversitelerin gerçek anlamda yatırım bütçelerini ciddi düzeye getirilmeden, üniversitelerin mali özerkliğe kavuşmasını sağlayamadan -bunun üzerine gelişecek yani mali özerklik olmadan akademik özerklik falan hikâyedir, olmaz, olamaz da zaten- onları falan sağlayamadan üniversite sayısını artırarak hiçbir şey yapamazsınız. Burada, kendi çevrenizde yetişen insanların yüksek lisans, doktora, yardımcı doçent, doçent kadrolarına atanabilmeleri için yeni bir alan yaratma gayretiniz var ise bu kendi içinizde değerlendirilebilir ama ne yazık ki toplum bunu doğru karşılamayacaktır.

Değerli arkadaşlar, üniversiteler mutlaka torba bütçeyle yönetilmelidir. Üniversitelerin bir temel torba bütçesi olmalıdır. Devletin, sadece rakamlar üzerinde bazı hokkabazlıklar yapılarak değil, temel olarak kendi kaynağının önemli bir bölümünü üniversitelere ayırması gerekmektedir. İşte, birtakım kıyaslamalar yapılır. “Efendim, işte, biz bütçemizin şu kadarını şuraya ayırdık, on yılda bunu yaptık...” Yapmadınız arkadaşlar. Ne yazık ki gayrisafî yurt içi hasılanın temelini baktığımız zaman, OECD ülkeleriyle kıyasladığımız zaman, gelişmekte olan -Avrupa Birliğiyle kıyaslamıyorum bile- ülkelerle kıyasladığımız zaman, üniversitelere çok ciddi bir yatırım ayırmadınız. Öğrenci başına maliyetler açısından da üniversitelerin cari bütçelerinin giderilmesi açısından da bir şey ayırmadınız. Sadece palyatif tedbirlerle bir şeyler yaptınız. O yüzden, üniversitelerin bu mali yapısını çözmeden sizin Türkiye’de üniversite sorununu çözebilmeniz mümkün değildir.

Üniversiteler forumdur arkadaşlar. Üniversiteler sadece sizin gibi düşünen insanlardan oluşmaz. Üniversite bir tahammüldür. Üniversite, her türlü septik düşüncenin tartışılabilirdiği ama ortak aklın oluşabilirdiği, Türkiye için doğruların söylenebildiği kurumlar olmalıdır. Öğrenci tabii ki hareketli olacaktır. Öğrenci akıllı olacaktır. Orta Doğu Teknik Üniversitesi Türkiye'nin ilk 1.000'inden, ilk 2.000'inden öğrenci almaktadır. Oradaki öğretim üyeleri dünyanın her yerinde öğretim üyeliği yapabilecek kapasitededir. Onlar görmektedir, demektedirler ki: "Kardeşim, Sayın Başbakan, Türkiye iyiye gitmiyor. Senin bu anlayışınla Türkiye yönetilemez." dedikleri içindir problem. ODTÜ'deki öğrencilerin ve öğretim üyelerinin temel olarak söyledikleri budur. "Senin gittiğin yol, yol değil. Böyle bir demokrasi olmaz. Böyle bir, üniversiteye karşı bakış olmaz." anlayışının yansımasıdır o öğrencinin sokağa çıkması. Öğrenci yola dökülecektir. Öğrenci sokağa çıkacaktır. Bunu tahammülle karşılamayı öğreneceksiniz. Öğrenmediğiniz takdirde, bunun adı "demokrasi" olmaz arkadaşlar, başka bir şey olur. Dünya tarihine baktığımız zaman, bunu bir "demokrasi" olarak görmeyen ülkelerin liderlerinin, toplumlarının, onların o zamanki siyasi yöneticilerinin tarih içerisinde nasıl yargılandıklarını görüyoruz. Bir öğrencinin eleştirisine tahammül edemeyen, "Parasız üniversite istiyorum." diyen öğrenciyi içeri tıkmayı hedefleyen bir anlayışla üniversiteler yönetilemez arkadaşlar.

Üniversitelerin hem mali özerklik sorunu hem akademik özerklik sorunu çözülmeden, sadece palyatif önlemlerle "Bak, gel bakalım, hadi rektörüm sen gidiver de ilinin milletvekiliyle beraber devlet planlamadan ya da maliyenin ek ödeneğinden bir şey isteyiver de sana verelim." tarzındaki bir anlayışla üniversite olmaz arkadaşlar. Neden işte son yıllarda biz sosyolog ya da bir filozof yetiştiremiyoruz? Bu yüzden yetiştiremiyoruz arkadaşlar, buna bakmamız lazım. Siz bu formatta, bu vasatta sosyal bilimci yetiştiremezsiniz. Bu kafayla, hele YÖK'ün bu kafasıyla sizin sosyal bilimci yetiştirmeniz mümkün değil arkadaşlar. Siz kendinize bağlı, biatkar bir insan grubu, nesil yetiştirebilirsiniz ama düşünen, sorgulayan, dünyayı algılamaya çalışan, dünyayı doğru yöneten bir anlayışla insan yetiştirmeniz mümkün değildir. Ancak, kendinize bağlı, kendiniz gibi düşünen insanlara kadro açacak ortamları yaratabilirsiniz. Bu, kendi camianız etrafında, kendi mahfillerinizde çok da iyi karşlanır. Derler ki: "Ne kadar güzel. İşte, Yekta Bey, bakın bizim YÖK Başkan Vekilimiz sosyal bilimler enstitüsü kurdu. Biz de ona gidelim, rica edelim, kendi, AKP içerisinde bulunan arkadaşlarımızın bağlı oldukları öğretim üyeleriyle birlikte onlara oradan kadrolar açalım." anlayışını uygun görebilirsiniz, bunlar olabilir ama bununla Nobel alabilecek bir sosyal bilimci yetiştiremezsiniz arkadaşlar. Size aykırı olacaktır, aykırı düşünecektir, aykırıyı da kucaklayabilen, aykırı insanın da akademik gelişmesine yol açabilen bir sistem ancak demokrasidir, özgür bir forumdur. O yüzden, yani -burada Naci Bey ifade ediyor, işte "Adının sosyal bilimler olması beni çok mutlu etti. Tebrik ediyorum." diyor- adının sosyal bilimler olmasıyla sosyal bilimci yetişmez. Vasat yaratacaksınız arkadaşlar. Siz o vasatın insanı değilsiniz. YÖK'te bulunan arkadaşlarımızın hiçbirisi, o özgür düşüncenin, dünya çapında sosyal bilimci yetiştirecek bir ortamın vasatı değilsiniz.

O yüzden, Güney Amerika'da söylenen bir sözle cümlelerimi ifade etmek istiyorum. Güney Amerika'da derler ki: "La historia me absolvera." Tarih bizi beraat ettirecektir, merak etmeyin, tarih bizi beraat ettirecektir, haklı çıkaracaktır. Sizin, Türkiye'deki özgür düşüncenin gelişmesine, sosyal bilimlerin gelişmesinin önündeki en büyük engel olduğunuzu, YÖK olarak, Türkiye Cumhuriyeti tarihi eninde sonunda yazacaktır, bununla da yüzleşeceksiniz.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Uçma, buyurun.

Sayın Uçma, mikrofonu da açtınız gerçi ama Metin Bey'in konuşmasından sonra bunu söyleme ihtiyacını duyuyorum. Salonumuz çok büyük değil, çok bağırmanıza gerek yok, oradan bile sizi duyabilirim.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Eyvallah...

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Ben bu iki teşebbüsün de hayırlara vesile olmasını diliyorum. Evet, güzel bir teşebbüs, özellikle sosyal bilimlerle ilgili çünkü şunu ifade etmek istiyorum: Dünyada öteki kuzenlerimizin şarkiyatçıları var ama bizim garbiyatçılarımız yok. Bu sosyal bilimler enstitülerinden bu garbiyatçıların da çıkacağını düşünüyorum.

Fatih Üniversitesinin Turgut Özal Üniversitesine bazı birimlerinin devriyle ilgili de Nur Serter Hocam ekonomik krizden bahsetti. Açıkça ifade etmek gerekirse herhâlde dünyada en son ekonomik krize düşecek vakıf üniversitesi Fatih Üniversitesi'dir diye düşünüyorum. Bu gerekçeden kaynaklandığı kanaatimde değilim.

Şimdi, Lütfi Bey arkadaşımı dinlerken yani gerçekten de 28 Şubat sürecinde ikna odalarında mağdur olmuş öğrenciler adına, bir muhalif kanattan bir ses olarak izledim. Teşekkür ediyorum kendisine. Yani siz eğer bunları hakikaten rektör olduğunuz dönemlerde

de ve ülkemizin yakın tarihinde, Anadolu çocuklarına reva gördüğünüz, çok jakoben baskılarla özgürlüklerini kısıtladığınız, ikna odalarına alıp...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Nereden jakoben baskı oluyor?

BAŞKAN – Metin Bey...

İSMET UÇMA (İstanbul) - ...çocuklarımızı inim inim inlettiniz...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Ne jakoben baskısı?

BAŞKAN – Sayın Baydar...

İSMET UÇMA (İstanbul) – ...ve bu ülkenin gerçek beynini...

BAŞKAN – Bir saniye...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Sen Isparta'yı görmedin herhâlde....

İSMET UÇMA (İstanbul) – ... gerçek beynini ve zihnini...

BAŞKAN – İsmet Bey, bir dakika... İsmet Bey, bir dakikanızı alayım.

Sayın Baydar, bakın, çok yüksek sesle ve çok itham edici bir konuşma yaptınız. Hiçbir arkadaşımız konuşmanızın herhangi bir yerinde müdahale etmedi. Lütfen, siz de aynı şekilde, arkadaşlarımızı aynı tahammülle dinleyiniz.

Buyurun Sayın Uçma.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Başkanım.

Şimdi, dolayısıyla yani Cumhuriyet Halk Partisi ve arkadaşlar bizi daha ileri bir noktadan başlatabilirlerdi. Türkiye'de bugün eğitim düzeyinde düşüklük varsa, bir gerileme varsa, bir ilerleme söz konusu olmamışsa ve hakikaten de başlangıç çok gecikmişse - dünya ölçeklerine göre- bunun öznesi bellidir, bunun faili bellidir. Yani ses yükselterek ya da birtakım gerçekleri çarpıtılarak bunların altından kalkmak ve kenara çekilmek mümkün değildir. Doğru tarihle yüzleşeceğiz ama inanın, belki sizin anlayışınızın bu ülke çocuklarına reva gördüğünü, yani hakikaten bir başka iktidar -bu kim olursa olsun, biz olalım- bu ülke insanının hiçbirisine reva görmez ve göremez. Biz rahmet dilinden yanayız, merhamet dilinden yanayız. Ama şimdi, hem ülkede belli bir getto oluşturacaksınız... Niçin bizim doktor ihtiyacımız bu kadar fazladır? Rekabete açmadınız çünkü. Belli aristokrat kesimlerin dışında belli yerlere belli öğrencilerin girmesi engellendi, kılık kıyafetle uğraşıldı, zihniyetlerle uğraşıldı, nitelikle nicilikle hiç uğraşılmadı ve dolayısıyla şimdi iş... Hükümetin bütçesinden 67 milyar biz eğitime bütçe ayırdık. Yani YÖK bunun dışında mütalaa edilemez. Dolayısıyla eğitim... Türkiye sadece eğitim alanında değil, son on yıldır yavaş yavaş paranoyalarnı atıyor, yavaş yavaş normalleşiyor, yavaş yavaş dünya medeniyet bileşkesindeki yerini alıyor.

Çok açık bir şey söylemek gerekir: Yani dünyada hiçbir toplum fukaralıkla medeniyet oluşturamaz. Yani siz, işe, ibate sorununuz varken balkon demirlerinizi boyamayı asla düşünemezsiniz. Ancak zenginlikle medeniyet oluşturabilirsiniz ve ülkemiz on yıldır gerçekten de çok kötü durumdan alınmış, yavaş yavaş, görece normalleşme noktasına doğru geliyor. Kaynakların da bu bakımdan geçmişe göre görece çok daha iyi değerlendirildiğini düşünüyorum.

Ben her iki, özellikle sosyal bilimleri, devlet sosyal bilimleri için -Naci Hocam, diğer arkadaşlarım da değindiler- yani şimdi, bunların oturacağı zemin ve kalkış noktaları belki başta, henüz oluşum aşamasında, belki planlamalarında birtakım eksikler, nakisalar olabilir ama biz bunlardan dolayı Türkiye'de sosyal bilimleri öteleyip erteleyemeyiz. Dünyanın geldiği noktayı biliyoruz, toplumların kıvrılma noktalarını, kırılma anlarını, dönüşümlerini biliyoruz. Ama sevgili arkadaşlar, yani bu milletin tarihiyle, coğrafyasıyla, değerleriyle, insan kaynaklarıyla insanlarını tasnif ederek, birtakım inançlara göre insanları kategorize ederek yaklaşmayı doğru ve uygun bulmuyorum. Bu yaklaşımın toplumun hiçbir kesimini hiçbir yere taşımayacağını ifade etmek istiyorum.

Ben bu teşebbüslerin hayırlı olmasını diliyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Çandar, buyurun.

TOLGA ÇANDAR (Muğla) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, bir arkadaşımız konuşmasında şey dedi yani mühendislerin sosyal bilimler kafasına sahip olmadıkları... Doğru değil. Yani mühendisler, arkadaşımızın zannettiği kadar sosyal bilimlerden uzak değil. Bugün mühendisler arasında yapılan bir araştırma var. Şairlerin birçoğu onlardan çıkıyor, mühendislerin arasından, müzisyenlerin, sanatçıların birçoğu da onlardan çıkıyor.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Doğustandır hocam.

TOLGA ÇANDAR (Muğla) – Yani çok da birbirinden ayırmak doğru değil bana kalırsa. Bizim Orta Doğu Teknik Üniversitesinden -şimdi, oraya da geleceğim- oradan yetişen 10 tane şairin 8 tanesi mühendislikten yetişmedir. Yani beşerî bilimler yok mu? Var. Biz de sosyoloji, felsefe, mesela onlar da var ama felsefecilerin ya da sosyologların içinden, mimarların içinden değil de daha çok mühendislerden çıktı. Şimdi, neyse, onu sizin bir sözünüzün üzerine söyledim ama...

Ben de çok sertlikten yana değilim. Ben Sayın Hocamın da çok sert bir konuşma yaptığı düşüncesinde değilim. Kendisini biraz heyecanlı ifade etmiş olabilir ama içindeki, şimdi, deminden beri düşünüyorum nasıl bir sertlik diye... Ama burada bir tarihin faturasını olduğu gibi bir siyasi partiye kesmek de bana biraz vicdandan uzak gibi geliyor yani bizim ne gibi bir ilgimiz var? O dönemin çünkü sonuçlarını biz birlikte yaşadık yani darbe süreçlerinin acılarını birlikte çektik. İşte, burada arkadaşım var, biz aynı cezaevinde beraber yattık. O şimdi Adalet ve Kalkınma Partisi içinde bir milletvekili ben de Cumhuriyet Halk Partisi içinde bir milletvekiliyim. Aynı süreci yaşadık, aynı şeyi yaşadık. Burada başka bir sorun var yani bence yaklaşımda birazcık daha şey olmak lazım, daha yumuşak olmak lazım.

Şimdi, yeni bir sosyal bilgiler fakültesine ihtiyaç var mı ya da yok mu? Onu arkadaşlar tartışılar.

BAŞKAN – Üniversite...

TOLGA ÇANDAR (Muğla) – Ben şurada şunu söyleyeyim: Tamam, bence de sosyal bilgilerdeki gelişme elbette bir ülkenin gelişmesi açısından son derece önemli ama okullardan felsefe derslerini kaldıran da siz oldunuz. Şimdi felsefe dersi verilmiyor. Felsefeden... Felsefe sosyal bilimlere ait bir şey değil mi? Yani o da... Şimdi kafamda birtakım sorular oluşuyor söylediğiniz şeylerle yani "Bir insanın ne düşündüğü değil ne yaşadığı önemlidir." diyorlar. Hangisi doğru? Yani ben bir şeyin doğru olmasını çok isterim. Yani samimiyetinize güvenmek istiyorum çünkü gerçekten birikimine çok saygı duyduğum insanlar var, o birikiminden endişe etmek istemem çünkü bu komisyona olan güvenimizi kaybettiğimiz noktada Türkiye'nin geleceğine olan güvenimizi de kaybetmiş oluruz. Bu, bence hiçbirimiz için doğru değil, kimse için. Buradan çıkacak olan şey ülkenin geleceğini belirliyor.

Şimdi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi konusu açılınca, ben bir iki şey söylemeden geçemeyeceğim. Orta Doğu Teknik Üniversitesi içinde sosyal bilgilerden mezun olan arkadaşlarımız, bugün, Türkiye'de çok iyi bir eğitim almalarına ve temellerinin de çok iyi olmasına, üstelik de geçmişinde yani oraya gelene kadar çok iyi eğitim almalarına rağmen bugün donanımları yetmiyor iş bulmak için. Yani şeyde bir araştırma yapıldı mı merak ediyorum çünkü -benim bildiğim- yapılan araştırmalarda, işsiz grubun, üniversite mezunu işsizlerin arasında sosyal bilimler kökenli meslek sahiplerinin oranının son derece yüksek olduğunu biliyorum. Yani bu kadar, sosyal bilimlerde işsizliği, yani tekrar işsizliği besleyecek bir üniversite yaratacaksa buna gerek yok. Yani, üniversite açtık, biz üniversiteye alalım, yeter ki üniversiteye girsinler. Ee, mezun olduktan sonra ne olacak? Eğer onlara iş... Bakın işte, sokakta çocuklar bekliyor, soğukta "Atamamızı yapın." diye öğretmenler bekliyor. Yani bu sosyal bilgiler fakülteleri yeniden öğretmen açığı mı yaratacak? "Biz öğretmen olmak istiyoruz." diyen oraya girecek.

Bilim adamı yetiştiremiyoruz. O kadrolar var mı Türkiye'de? Varsa bugüne kadar neden yetiştirilmedi, neden yetiştirilmiyor? Hocamın sorusu doğru. Hani filozoflarımız? Bir ülkenin filozofu yoksa, hangi alanda olursa olsun, benim karşıtım olsun ne olur... Yani dünya çapında, benim gibi düşünmeyen ama kendi alanında son derece önemli sosyal bilimciler görmek istiyorum ben; yeter ki bu ülke için çalışsın, illa benim gibi düşünmesi gerekmiyor, benden olması gerekmiyor, bizden olması gerekmiyor. Ne olur yani başka birisi olsun, başka düşünceden olsun? Orta Doğu Teknik Üniversitesinden bu çocuklar dahi sokaktayken, iş bulamıyorken yeni bir üniversite -o kadar donanımlı çocuklar- yeni işsizler yaratacaksa bence var olan üniversitelerin çözümünü bulmak daha doğru.

Şimdi, bence bu komisyondan birkaç arkadaşımızın ODTÜ olaylarının arkasından daha yapıcı birtakım açıklamalar yapmasını beklerdik. Bundan iki üç ay önce orada bir grup PKK sempatanının yaptığı bir eylemde çekilen molotofkokteyli görüntüleri temel alarak, hiç lastik yakmadıkları, hiç molotofkokteyli atmadıkları, sadece Başbakanı protesto ettikleri için, çocukları, o geçmişte çekilen filmlerden kolajla haberler yaratılıp bu çocukların, gencecik bu arkadaşlarımızın, genç çocuklarımızın molotofkokteyli attığı söylendi. Yani bu son derece çirkin bir davranıştır. Bunu kim planladı, kim yaptı, buradan ne tür bir siyasal rant beklendi, ne tür bir getiri beklendi, bunu anlamak mümkün değil. Yani Orta Doğu Teknik Üniversitesinin bu ülkenin üniversitesi olduğu, bizim üniversitemiz olduğu, nasıl Atatürk Üniversitesi bizim üniversitemizse, nasıl bir başka vakıf üniversitesi bizim ülkemizin üniversitesi ise Orta Doğu Teknik Üniversitesi de bu ülkenin yıllarca bayraktarlığını yapmış mühendislerini yetiştiren bir üniversite. Yani bu çocuklara, kendimiz gibi, bizim gibi düşünmüyorlar ya da bizim Başbakanımızı protesto ediyorlar diye... 3.600 tane polisle zaten Başbakanımızın o üniversiteye gitmesi ayıp değil mi? Bir başbakan bir ülkenin üniversitesine 3.600 polisle gidiyorsa o ülkede ciddi problem var demektir. Yani ben o problemlerin olduğu bir noktada bizim yeni bir üniversite açmamızın... Açsak ne olur, açmasak ne olur? Yani sayın hocama

ben açıkçası teşekkür ediyorum, konuşmasından ötürü. Gerçekten ben saygı da duyarım birikimine, bunda hiçbir itirazım, ben başka bir gözlükle bakıyorum ama... Orta Doğu Teknik Üniversitesi gibi bir üniversitenin böyle bir muameleye maruz bırakılmasına da açıkçası içim elvermiyor, bir de endişe duyuyorum. Yani benim Başbakanım -sadece sizin Başbakanınız değil ki o, benim de Başbakanım- benim mezun olduğum bir okula, benim okuluma... Çünkü üniversitelerde mezuniyet diye bir şey yok biliyorsunuz, sadece diploma alır, dışarıda işe koyulursunuz ama artık o üniversitenin, sonuna kadar bir mensubusunuz. Mensubu olduğum bir üniversiteye benim ülkemin Başbakanı 3.600 polisle gidip, oradaki çocuklara o polisleri saldırtıyorsanız, eğer çocukları provoke ediyorsanız, o çocukların protestosuna tahammül edemiyorsanız, ben o zaman, yeni bir üniversitenin bu ülkeye çok da fazla bir şey katacağını ummuyorum doğrusu. Bunu da açıkçası son derece üzülerek söylüyorum, bunun altını üzülerek çiziyorum. Bu, hiç kimseye fayda sağlamaz, sadece ayrımları, Türkiye'deki ilişkileri körüklemekten başka. O sizin...

Değerli hocam, bizim ODTÜ mezunu benim sınıf arkadaşım Afganistan'da bir El Taliban bazukasıyla öldürüldü. Aracı bozulduğu için Amerikalıların arabasına bindi -mecbur kaldığı için, şehre dönecek- Taliban'ın bazukasıyla "Amerikalıları öldüreceğiz." diye Taliban, bizim kardeşimizi de öldürdü. Hâlbuki öldürdüğü arkadaş yıllarca Amerikan emperyalizmine karşı mücadele etmiş bir arkadaşımızı, güme gitti. Bayraktarlığı yapmıştır yıllarca Afganistan'da. Türki cumhuriyetlerin her yerini, gidip Avustralya'sını, Libya çölleri şey yapanlar, imar edenler, Orta Doğu Teknik Üniversitesi mezunları mühendislerdir. Şimdi, böyle bir üniversitenin açılışına giden bir Başbakanımızı üniversite öğrencileri protesto edebilirler. Hiçbir şey yapmamış olsaydı Sayın Başbakanımız, polis gelseydi, korumasıyla, el sallayıp "merhaba arkadaşlar, çocuklar" deyip geçseydi, hiçbir şeye gerek... Bu çocuklar bomba mı atacaklardı, ne? ODTÜ'de insanlara şeyi öğretmezler, ben hiç hatırlamıyorum, ben yıllarca ODTÜ sınırları içerisinde bulundum, üstelik en zor dönemlerde ODTÜ'de okudum, hiç kimse bana "Gel Tolga, sana da bazuka yapmayı öğretelim." ya da "Molotofkokteyli yapmayı öğretelim, molotofkokteyli nasıl atılır?" demedi, ben hiç hatırlamıyorum yani yaptılarsa da çok enteresan bir şey olur. ODTÜ'de insanlara molotofkokteyli yapmayı öğretmezler hocam, molotofkokteyli atmaya da öğretmezler. Bunların hiçbiri, dediğimiz gibi eğer Sayın Başbakan birazcık olaylara tahammül edebilir ya da daha şey bir gözle bakmış olabilseydi belki bu kadar büyümeyecekti olayda, hiç gereksiz bir şekilde çok büyüdü.

Artık biz "hayır" da desek sonuçta bu üniversiteleri açacaksınız anladığım kadarıyla. Şimdiden "Hayırlı olsun" demekten başka yapacağım bir şey yok benim kendi adıma. Hayırlı olsun, inşallah ülkemiz için hayırlı olur, yapacak bir şey yok.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Çandar.

Sayın Atalay, buyurun.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Teşekkür ediyorum Başkanım.

Şimdi, OECD ülkelerine baktığımız zaman, bizim daha bundan sonra da birçok üniversite açmak zorunluluğumuz olduğuna ben şahsen inanıyorum. Bu nedenle, özellikle sosyal bilimler üniversitesinin kurulmasını da çok gecikmiş bir ihtiyaç olduğunu düşünüyorum, çünkü biz baştan beri sağlık bilimlerine, fen bilimlerine yapmış olduğumuz yatırımı ne yazık ki sosyal bilimlere yatıramadık, yapamadık, gecikmiş de olsa böyle bir ihtiyacın giderilmiş olmasını görmek gerçekten sevindirici bir şey, bundan dolayı YÖK'ü tebrik ediyorum.

Şimdi, değerli arkadaşlar, artık babalarımızdan gördüğümüz yöntemlerle geleceğe yürüme imkânımızın olmadığını kabul etmemiz lazım. Bütün alanlarda, din dâhil bütün alanlarda dünyada çok ciddi bir rekabet ortamı vardır, siz her alanda dünyanın öteki unsurlarıyla, aktörleriyle rekabet etmek zorundasınız. Yani, Japonya çağ nüfusunun yüzde 94'ünü üniversite mezunu hâline getirmişken, bu rakam bugün Avrupa Birliği ülkelerinde ya da Amerika'da yüzde 40'lara varırken bizde hâlen daha toplam nüfusumuzun yüzde 5'i, 6'sı, 7'si üniversite mezunuyken bizim bu hâlimizle herhâlde dünyayla rekabet edecek imkânlardan yoksun olduğumuzu siz de kabul edersiniz. Bu konuda, ben, yeni bir üniversitenin açılmasını tartışma konusu yapmanın bile gerçekten yersiz bir şey olduğunu, iddia olduğunu düşünüyorum.

Şimdi, bugüne kadar bir şeyin yapılmamış olması bundan sonra yapılmayacak, yapılmaması gerekir diye bir kural da olamaz. Yapılmamıştı, eksiklikti ama bugün ve yarın yapılmak zorundadır. Dolayısıyla, ben, bizim üniversiteye olan ihtiyacımızın, bu kadar üniversite açılmış olmasına rağmen, bu ihtiyacımızın sonlandığı, noktalandığı görüşünde değilim. Bundan sonra da daha çok üniversite açmak zorundayız.

Biz iktidar olarak, 2002 yılında özellikle yükseköğretim düzeyinde okullaşma oranımız yüzde 14'lerdeyken bugün geldiğimiz noktada yüzde 35-36'lardadır. Dolayısıyla "Bir şey yapmadınız, yatırım yapmadınız." şeklinde bir suçlamayı iktidar olarak hiçbir şekilde kabul etmiyoruz, bunu hak etmiyoruz da.

Şimdi, üniversitelerin özgürlüğü, özerkliği, bağımsızlığı, bunu zannediyorum ki masanın bu tarafına oturan insanlar sizden daha fazla düşünüyorlardır. “Niye?” diyeceksiniz çünkü daha birkaç yıl önce üniversitelerden neler çektiğimizi... Bir mağdur olarak konuşuyorum, karşımda da benim Ankara’ dan aldığı talimatla, üniversitelerde çok ciddi bir ihraç planını, projesini hazırlamak üzere eski YÖK’ ün, 2002 öncesi YÖK’ ün, o faşizan baskılarına belki boyun eğerek bizi üniversiteden atmak için liste hazırlayan rektörümüz de var. Allah böyledir, insanı bazen böyle masanın iki tarafında yüzleştirir. Belki de defalarca “Suçum nedir?” diye soru sormak için...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Beni mi kastediyorsunuz?

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Sizi kastetmiyorum Hocam.

“Suçum nedir?” sorusunun cevabını dahi almak nasip olmadı, alamadım çünkü randevu verilmedi. Böyle üniversitelerden geldik. Gerçekten faşizan baskılardı. Ha, bu konuda ben geriye dönük, geçmişte yapılmış olan hatalar üzerinde bir kavga başlatmak, bu kavgayı sürdürmek de istemiyorum ama bugünkü iktidarın, bugünkü YÖK’ ün yapısına baktığımızda yani “Dini me küfreden Müslüman olsa dert yemeyeceğim, gam etmeyeceğim.” şeklinde bir söz ister istemez hatırlamak zorundayız. Yani üniversitedeki ihraç, öğretim üyesini ihraç etmek, öğrencileri inançlarından, zihniyetlerinden, kılık kıyafetlerinden dolayı kampüslere dahi sokmama zihniyetinin ilk geleneğini ne yazık ki Cumhuriyet Halk Partisi başlattı. Yani 1936 yılında tek bir üniversitemiz vardı, Darülfünun. Osmanlı’ dan bize kalmış bir üniversitemiz vardı, toplam bütün Türkiye’ de 153 tane öğretim üyemiz vardı, 92’ sini...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Zabıtlara geçsin.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Evet, kayıtlara geçsin.

92’ sini, 153 öğretim üyesinin, elemanının 92’ sini sadece iktidarın arkasında kalmıyor gerekçesiyle -açık açık resmî gerektir bu- Doktor Reşit Galip’ in Millî Eğitim Bakanlığı döneminde ihraç etmişsiniz. Böyle bir gelenek başlamış ve bundan sonraki bütün darbelerde bu ihraç olayının tarihsel dayanağı olarak bunu göstermişlerdir. Yani bugün üniversitelerde öğrenciler inançlarından dolayı atılmıyorlar, bugün öğretim üyeleri inançlarından, yapmış oldukları eleştirilerinden ya da eleştirel bakışlarından dolayı fişlenmiyorlar, sicilleri bozulmuyor, özlük haklarından edilmiyorlar ama bütün bunları biz daha on yıl öncesine kadar bütün Türkiye’ de yaşadık.

Şu anda “28 Şubatın deşifre edilmiş şifreleri, çözümlenmiş şifreleri” ismi altında, şu kalınlıkta bir kitap basıldı artık, piyasada. Hangi üniversitede kimlerin fişlendiğini, o fişlenen insanların neler çektiğini bizzat yaşayarak bilenlerden birisi benim. Bütün özlük haklarımı mahkemelerle almışım. Dosyamdaki makalelerim kadar, makalelerimin yekünü kadar idare mahkemelerine yazmış olduğum savunmalarım tutuyor. Yani Türkiye böyle çok lekeli bir geçmişten geliyor, bunu kabul etmek zorundayız. Ha, bundan sonra elbette ki olmamalıdır, bundan sonra YÖK insanların inançlarına, kanaatlerine hele hele bilim adamlarının düşüncelerine, kılığına, kıyafetine, sakalına, kravatına asla ve asla karışmamalıdır, böyle bir lüksü olamaz. Benim kılık kıyafetimi tayin etmek, belirlemek, tanımlamak kimin haddine? Ne yazık ki bizim böyle bir geçmişimiz var.

“Vasat” diyorsunuz, “Bugün böyle bir vasat yaratmak zorundayız.” diyor Sayın Rektörüm. Doğrudur, bugün böyle bir vasat yaratmak zorundayız ama geçmiş vasatlarla da yüzleşmek zorundayız, eğer yanlışsa lanetlemek zorundayız, eğer suçlu varsa suçlu yargılamak zorundayız. Kim bilir bugün birçok rektör YÖK, YÖK Başkanı, başkan vekilleri kaç tane kalem kırdılar, kaç insanın hayatına kıydılar? İnsanı bir defa üniversite okuma imkânı olur, ikincisi yok. Yaşı otuzu, kırkı bulduktan sonra bugün ana olmuş, nene olmuş ama üniversitesini bir şekilde yarıda bırakmış binlerce, on binlerce insanımız vardır. Sadece Erzurum Atatürk Üniversitesi’nden 3 bin tane başörtülü öğrencinin ilkokuldan üniversiteye kadar gecesini gündüzüne katıp, dişiyle tırnağıyla gece gündüz yol alıp tutturduğu, kazandığı üniversitesini gözyaşlarıyla bıraktığı vardır. Yani çok iyi bir tarihin üzerinde oturmadığımızı söylemek istiyoruz ama hamdolsun bugün bunlar yaşanmıyor, bugün üniversite öğrencileri itiraz ettikleri için yargılanmıyorlar.

Şimdi, ODTÜ’ yle ilgili bir şey söylemek istiyorum. Elbette ki ODTÜ’ nün bu memleketeye yapmış olduğu, bundan sonra da yapacağı binlerce iyilik vardır. ODTÜ’ nün üretmiş olduğu bilime de, teknolojiye de kimsenin söyleyeceği bir şey yoktur Değerli Vekilim ama ODTÜ’ yü bir merkez seçmek, olayları ya da hayatı terörize etmek, Türkiye’ yi bir şiddet ortamına sürüklemek... Başbakan o kadar polisle gitmedi ama bu olaylar, bazuka atan, yakıp yıkan bir güruhun, nereden geldiği belli olmayan bir güruhun özellikle Orta Doğu’ yu bir üst olarak seçip, orayı bir terör üreten merkez hâline getirip, toplumda da böyle bir algı yaratıp bu kadar olayı tahrik eden unsurları bulmak lazım. Olaylar başladıktan sonra polis gitmiştir, Başbakan o kadar o polisle gitmemiştir ama beni asıl üzen şey şudur: CHP’ nin bu olaylardan sonra, sanki de oradaki olayı alkışlamış ve kutlamışçasına ODTÜ’ den bir grup öğrenciyi kabul etmesi. Bunun kabul edilir bir tarafı yoktur. Biz gece gündüz bu ülkeyi, bu insanları, bu toplumu şiddetten arındırmak için uğraşp dururken... Herkesin demokratik restleşme, demokratik itiraz hakkı vardır, protesto hakkı da vardır ama hiçbir demokratik protesto ya da hak talebi size şiddet

kullanmayı mazur kılmaz, Başbakanı hakaret etmeyi, bazuka atmaya, ortalığı yakıp yıkmayı meşru kılmaz. Belki bizi üzen, bizi yaralayan, bütün toplumu üzen işin bu tarafıdır. Üniversite özgür olsun, öğrenci demokratik taleplerinde bulunsun ama bunun da belli bir çerçevesi, belli bir üslubu, belli bir söylemi, belli bir tarzı vardır.

BAŞKAN – Toparlayalım Orhan Bey.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Ben son olarak şunu söyleyeyim: Yeni üniversitemizin, sosyal bilimler üniversitemizin hayırlı olmasını diliyorum. Bundan sonra da özellikle sosyal bilimler alanında YÖK'ün daha özgün, daha ciddi adımlar atmasını bekliyorum.

Teşekkür ediyorum.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Sayın Başkan...

(Oturum Başkanlığına Başkan Vekili Avni Erdemir geçti)

BAŞKAN – Sayın Baydar, sonra...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Yok efendim, bir beş dakika bir şeyi açıklamak istiyorum, müsaadenizle açıklamak istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Arkadaşımı anlıyorum, kolay değildir insanın hak mahrumiyeti içerisinde olmasını, anlayışla karşılıyorum ancak nefreti büyütmememiz gerekiyor. Yedi yıl rektörlük yaptım, hiç kimseyi görevden uzaklaştırmadım, bir tek cinsel taciz nedeniyle bir öğretim üyesi dışında. Hiç kimseyi inancı, düşüncesi gereği yapmadım, Süleyman Demirel Üniversitesine gidip sorabilirsiniz. İşte, Yekta Bey de burada, o da kayıtları görebilir, 1 öğretim üyesini bile görevden uzaklaştırmayla ilgili herhangi bir işlemden imzama yoktur.

Değerli arkadaşlar, devamlı Cumhuriyet Halk Partisinin özellikle geçmişine yönelik AKP'nin ağzında bir sakız var, inançla ilgili sanki bizim bir sorunumuz varmış gibi bunu anlatmaya çalışıyorsunuz. Bakın arkadaşlar, ezan bizim hâkimiyetimizin simgesidir, ezan sadece bizim için bu Anadolu topraklarında, 1071'den beri burada bulunduğumuz Anadolu topraklarında sadece bir namaza çağrı değildir, "Bu topraklar bizdir. Bu toprakların hâkimi biziz." anlayışımızın egemenliğidir.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk cuma namazını Hacı Bayram'da kıldıktan sonra tekbir ve salavat getirerek 23 Nisan 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisini açmıştır. İlk Meclis Ulus'tadır. Gidin, odasının yanı sıra mescittir, cepheden gelen bütün önemli zaferlerde Gazi Mustafa Kemal Atatürk iki rekât şükür namazını kılıp dua etmiştir. Cumhurbaşkanı olduktan sonra Elmalılı Hamdi'yi çağırıp o zaman Anadolu'da bulunan insanların peygamber olarak padişahı tanımaları gibi böyle yanlış, sapık fikirler nedeniyle, İslamiyet'i öğrenmeleri açısından Elmalılı'ya "Gel kardeşim, şu Kur'an-ı Kerim'in mealini düzgünce yap, insanlarımız kendi dinlerini öğrensin." diyen de Gazi Mustafa Kemal Atatürk'tür. Hilafetin kaldırılmasına kadar Cumhurbaşkanı olduğu dönemlerde Ankara'da cuma namazlarında cuma vaazını veren de Gazi Mustafa Kemal Atatürk'tür.

Değerli arkadaşlar, lütfen, bizi dinle suçlarken Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün kurmuş olduğu ve tek partili dönemde hepimizin dedelerinin, atalarının da bulunmuş olduğu, hepimizin dedenizin, atanızın da bulunmuş olduğu Cumhuriyet Halk Partisini eleştirirken kendi ecdadınızı da eleştirdiğinizi düşünerek bize laf söyleyin değerli dostlarımız. O yüzden bunun altını çiziyorum, lütfen, bizim inançla da muhasebe ya da şey yapma konusunda devamlı dile getirdiğiniz şeyleri esefle karşıladığımı ifade ediyorum.

Elhamdülillah ben de Müslüman'ım değerli arkadaşlarım, elhamdülillah birçok insanımız da, Cumhuriyet Halk Partisi içerisinde çoğumuz da Müslüman. Ne var bunda, hepimiz Müslüman'ız ne olacak yani? Burada bir terazi mi var kimin daha fazla Müslüman olduğuna yönelik olarak? Ama böyle devamlı bizi dinle imtihan eder gibi "1940 öncesi CHP..." Ya bırakın bunları arkadaşlar.

Kimsenin kimseyle bir problemi yok ama benim problemi şununla arkadaşlar: Bu anlayışla, sizin bu anlayışınızla. Lütfen, bu söylediğiniz eleştirileri de ortadan kaldıracak bir vasat göremiyorum ben. Bakın, düşüncesinden dolayı birçok üniversitede kadro alamayan öğretim üyelerinin mektupları şikâyetleri var bende. Siz de diyorsunuz: "Ben de alamadım, her şeyi mahkemeye aldım." Aynısını şimdi yapıyorsunuz, daha fazlasını yapıyorsunuz. Herkesi kucaklayın arkadaşlar, herkese bir kucak açın bakalım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Hocam, özür dilerim, bir tashiş yaparsanız... Osmanlılar, Türkler sultanlarına peygamber gibi bakmadılar, Atatürk o nedenle gelmedi, düzeltme yaparsanız iyi olur Hocam.

Saygılar.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hayır, düzeltmeyi şöyle yapıyorum: O dönem Anadolu’da... Şevket Süreyya Aydemir’in kitabına baktığınız zaman anlarsınız “Suyu Arayana Adam” kitabına, oradadır. Oradaki, Anadolu’da bulunan, o zaman yaşayan insanlar İslamiyet konusunda bilgili değillerdi, cahil cühelaydılar ve o dönem padişahı bile peygamber olarak bilecek düzeyde bilgiler olduğunu Şevket Süreyya Aydemir’in “Suyu Arayan Adam” adlı kitabında görebilirsiniz.

SELÇUK ÖZDAĞ (Manisa) – Müslümanlar sultanlarına peygamber gözüyle bakmadılar.

NEBİ BOZKURT (Mersin) – Bütün halkı itham ediyorsunuz Hocam, yapmayın.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Halkı itham etmiyorum, bir kere bu...

BAŞKAN – Bir saniye...

FİKRİ IŞIK (Kocaeli) – Bu kadar zorlama yapmamak lazım.

BAŞKAN – Tolga Bey, buyurun. Bir cümle dediniz.

TOLGA ÇANDAR (Muğla) – Evet, evet...

Sayın Başkan, çok teşekkür ediyorum. Sadece bir cümle ekleyip şey yapacağım.

Şiddet konusunda Hocamın söylediklerine katılıyorum. Evet, şiddet bizim, hepimizin ortak karşı çıkması gereken şeydir. Türkiye’nin başındaki en büyük belalardan bir tanesi bu değil mi? Kaç senedir şiddetle uğraşyoruz. Hele insanların birbirlerine düşüncelerinden ötürü şiddet uygulaması inanılmaz! Yani, tarihin çöplüğüne atılması gereken bir şey. Biz karşılıklı oturup şimdi nasıl konuşabiliyorsak herkesin bunu sokağa taşıması... Biz burada bunu beceremezsek, sokaktaki insanların birbirinin elini sıkmasını beceremeyiz zaten. Bizde bitiyor iş, burada başlayacak.

Ancak, Değerli Hocam, milletvekillerinin gözüne biber gazı sıkan polisin uyguladığı şiddetin kaynağı ben değilim, onu da biz yapmadık, onu da 1946’daki Cumhuriyet Halk Partisi yapmadı. Onu şimdi yapıyorsunuz. Biraz da kendimize de bakmak lazım.

NEBİ BOZKURT (Mersin) – O zaman biber gazı yoktu.

TOLGA ÇANDAR (Muğla) – Yok muydu?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Onu siz icat ettiniz, biber gazını da siz icat ettiniz.

FİKRİ IŞIK (Kocaeli) – Geleceğe bakmamız gerekirken bu kadar geçmişe niye takılıyoruz onu hâlâ anlayabilmiş değilim.

Bakın, bir üniversitelerin kuruluşunu konuşuyoruz.

TOLGA ÇANDAR (Muğla) – İşte, ben de aynı şeyi söylüyorum.

BAŞKAN – Arkadaşlar da aynı şeyi söylüyorlar, dolayısıyla kapattık.

Sayın Yeniçeri, buyurun.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Bir cümle de ben açıklama yapayım mı?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Bu cümleler bitmiyor.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Şevket Süreyya Aydemir hakkında...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Yeniçeri.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Yani, şimdi bu Eğitim Komisyonunu partiler arası kavga komisyonuna niye çeviriyoruz, ben bunu bir türlü anlamıyorum.

BAŞKAN – Ben hiç anlamıyorum efendim.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – “Siz iyiydiniz, biz kötüydük. Geçmişte şöyle oldu...” Yani, geçmişe kaçmak, dönemin şartlarını ıskalamak doğru bir tarz değildir. Bugünün sorunlarına dünkü cevapları vermek de çözümleyici değildir. Günümüzdeki sorun ya da uygulamalarına, dünkü uygulamaları esas alarak meşruiyet kazandırmak akla aykırı bir durumdur.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – Hocam, tarih niye var o zaman?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Onu söyleyeceğim, tarihin niye olduğunu çok geniş bir şekilde anlatmam lazım.

Biz 2013’ün 9 Ocak’ını yaşıyoruz. “Nuh Nebi döneminde şöyle oldu, ondan sonraki dönemlerde de şöyle oldu, o hâlde biz de bazı şeyleri yapabiliriz.” şeklindeki bir algı, nasıl bir algıdır?

Şimdi, bugünün sorunlarını bugünün şartları içerisinde değerlendirmek gerekir. Biraz da sizin literatürünüzle konuşayım, Mevlânâ der ki: “Dün dün de kaldı cancağızım, bugün yeni gün. Yeni günde yeni sözler söylemek lazım.”

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Mevlânâ aynı zamanda sizin de literatürünüz Hocam.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Hayır, ortak literatür o da, siz sonra fraksiyon değişimi yaptınız biliyorsunuz.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Mevlânâ hepimizin literatürü canım. O sizin literatürünüz, bu bizim literatürümüz...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Bir şey demiyorum yani tamam, o yanlış anlaşılmasın. Teşekkür ediyorum, işte sahipliği ettik, hep ortak paydada buluştuk.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hepimizin literatürü, Mevlânâ'yı kim reddedebilir ki?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Şimdi, bir de Yunus'tan diyelim isterseniz. Yunus da diyor ki: "Her dem yeniden doğarız kim usanası bizden." ve yüce Peygamber ve Kur'an da derki: "İki günü birbirine denk olan kişi zarardadır."

BAŞKAN – Bir Eskişehirli olarak küçük bir tashih yapayım: "Bizden kim usanası."

NEBİ BOZKURT (Mersin) – "Hazreti Peygamber yüce Kur'an'da der" değil de "Kur'an'da ve Hazreti Peygamber hadislerde der ki" diyelim.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Neyse, yani birbirinden ayırmak çok da doğru değil Peygamberimizle Kur'an-ı Kerim'i.

NEBİ BOZKURT (Mersin) – Ayrılalım, Kur'an...

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Kur'an-ı Kerim Allah'ın kelimeleridir, onun uygulayıcısı da Hazreti Peygamberdir, o da bizim örnek aldığımız insandır. Bunu biliyorsunuz yani insicamımı bozmak için araya giriyorsunuz, bundan da siz zararlı çıkarsınız.

Şimdi, bizim şunu açıkça ifade etmemiz gerekiyor ki, bugün artık gerçekten ciddi bir biçimde yeni sorunlarla karşı karşıyayız ve o sorunları da dün üzerinden değerlendirerek çözümlene getirmemiz hem doğru değil hem de bizi doğru bir yere götürmez.

Ayrıca bir şey daha söyleyeyim, bu değerler üzerinden siyaseti artık terk etmek gerekiyor yani biz isterseniz, gelin, bir nitelik üzerinden, bilgi üzerinden, beceri üzerinden, topluma yaptığı katkı üzerinden bazı şeyleri değerlendirelim. Şimdi, yapılan bir eylemin, yapan kişinin müktesebatı önemlidir, almış olduğu aile terbiyesi, görmüş olduğu eğitim, ilişki içerisinde olduğu çevre ve sahip olduğu kültür birikimi bireyin davranışlarını ortaya koyar. Eğer bireyin davranışlarında bir yanlışlık varsa yani o davranışlar çıktıdır, bireyin girdisinde de bir yanlış var demektir, eğitim bunların başında gelir. Onun için doğru davranış, topluma uygun, toplumu ileriye taşıyacak nitelikli davranış hiç kuşkuumuz yoktur ki eğitimi yeteri düzeyde alabilmiş ve doğru yerde, doğru zamanda, doğru bir biçimde teşhiz edilmiş insanların yaptığı bir iş olabilir.

Şimdi, biz burada bir tane üniversitemizin kuruluşuyla, kendisini yeniden teşkilatlandırmasıyla ilgili konuşuyoruz. Bu çok hayırlı bir iş, yani öbür tarafları, getirilen eleştiriler üzerinde durulması gerekir, onlar ayrı bir konu ama üniversitelerin büyümesi, gelişmesi, derlenip toparlanması ve aynı zamanda belirli alanlarda kendileriyle organik bütünlük oluşturacak şekilde -coğrafi anlamda söylüyorum- bir arada bulunmalarında da sayısız yararlar var. Bunları, başka gerekçeleri ele alarak dayatmak ve onlara karşı görüş ortaya koymak bana göre doğru değil.

Şimdi, aslında üzerinde durmamız gereken olay bu sosyal bilimler enstitüsü ya da sosyal bilimler ile fen bilimleri arasındaki farkı bir defa ortaya koymamız gerekiyor. Bu çok önemli bir şey çünkü matematik bilimleri veya fen bilimleri deterministik kurallara tabidir, eşit şartlar altında aynı sebepler aynı sonucu doğurur. Burada ne var, burada elektrige bastığınız zaman devre kapanır ve ışık yanar, dünyanın her yerinde bu böyledir. 76 cıva basıncında sıfır noktasında deniz kenarında su 100 santigrat derecede kaynar, bu hep kuraldır. Matematik kafayla düşünülürse insanın aile düzenini de doğru düzgün yürütmesi mümkün değildir çünkü sosyal ilişkiyle fen ve fizik ilişkisi çok fazla birbirinin içinde değil, hatta birbirinin karşıtıdır. Matematik ve fen ilişkisinde temel itibarıyla tek boyutlu, monolitik bir yaklaşım vardır fakat sosyal bilimlerde plüralist yaklaşım vardır, hatta disiplinler arası yaklaşım vardır. Onun için sosyal bilimlerle fen bilimleri arasında çekilen duvarları yıkmak gerekir yani matematiği sosyalleştirmek, sosyal de matematikleştirmek gerekir, her ikisini de kullanabilecek, her ikisini de algılayabilecek durumda ve konumda olmak gerekir, bu çok önemli bir şey.

Onun için, ben bu sosyal bilimler üniversitesinin kurulmasını çok önemsiyorum ve gerçekten bu teklifi getirenlere de bu yönüyle itibarıyla teşekkür etmek gerekiyor çünkü bütün tartışmalarımızın temelinde, aslında bana göre edinmiş olduğumuz disiplinlerin arasına konulmuş olan duvarlar rol almaktadır ve dolayısıyla, bir taraftan öbür tarafa geçerken çok yönlü, çok boyutlu bir düşünebilme, maalesef, biz burada bazen kaybediyoruz, onu kaybedince de bir kısır döngü içerisinde girmiş oluyoruz.

Üzerinde durulması gereken önemli bir şey de, hiç kuşku olmasın ki, bu şiddetle ilgili bir şeydir. Şimdi, bu şiddeti biz hayatımızda yaşadık, öğrencilik yıllarımızda yaşadık, çok açık söylüyorum, hayatımızın önemli bir kısmını şiddet bizden aldı. Biz yirmi dört saatte kırk sekiz saat ölüm tehdidi ve tehlikesi altında, okulumuzda, sokakta, yurdumuzda ne zaman ve ne şekilde ortaya çıkacak bir

saldırıyla hayatımızın ne olacağını bilmiyorduk ve çok açık söylüyorum, yurdumuzdan okula giderken arkadaşlarla helalleşip öyle giderdik ve benim hatırladığım kadarıyla on iki gün üst üste her gittiğimiz zaman dönüldüğünde ya 1 kişi, ya 2 kişi, bazen 3 arkadaşımız eksik kalırdı ve onların cenazelerini kaldırmak için giderdik.

Şimdi, bu, bir sürecin sonucunda ortaya çıktı. Onun için asla ve kata bu şiddet olaylarını makul görmek, meşru görmek veyahut bunların önünü açabilecek bir tarz içerisinde düşünmek fevkalade yanlıştır. Yani demokratik hak ve özgürlükler ile şiddet arasındaki çizgiyi çok net koymak gerekiyor. Bu çizgiyi koymazsak büyüttüğümüz canavar yarın bizi yutacaktır. Biz gelecek nesillere karşı sorumluyuz, dolayısıyla atacağımız her adımda ve ağızımızdan çıkacak her sözde birden fazla defa düşünerek bir yaklaşım içerisine girmek lazımdır.

Buradan şunu söylemek istiyorum: Yani, gerçekten bugün polisin tavrı, özellikle muhalefete karşı tavrı inanılmaz derecede sert, düşman muamelesi yapıldığı zamanlar oluyor. Bu doğru bir tarz değil. Şimdi, şöyle bir şey var, düşünün ki şu kadar polis Orta Doğu Teknik Üniversitesi'ne gidiyor ve oradaki polisler şunu diyor: "Burada bir şey olursa, Başbakan'a yönelik bir slogan atılır, herhangi bir yanlışlık olursa kendine yer beğen Türkiye'nin sınırlarında... Biz ne yaparız?" Dolayısıyla da orada polis potansiyel olarak meydana gelen hadiseleri, daha çok basit bir gösteri belki de, bir pankart açma hadisesinin üzerine bile aşırı bir şiddetle giderek âdeta olay çığırından çıkacak noktaya ve duruma getirilebiliyor. Olayı bu yönüyle özellikle görmek ve gözlemlemek lazım.

Ben Viyana'da Avusturya Parlamentosuna gittim. Avusturya Parlamentosunun önünde, girişte çeşitli heykeller var, gidenler bilir. İşte, Socrates'in, Homeros'un, Tukudides'in onun bunun heykelleri var. Hepsini tanıdım, ilginçtir hepsini tanıdım, bir tanesini tanıyamadım. Bak, biz de olsa, gidin Mimar Sinan'ı koyun, Farabi'yi koyun, İbni Rüşd'ü koyun, İbni Haldun'u koyun tanıyamayız ama bunları tanıyoruz, ne hikmettir, anlaşılır gibi değil. Çıkarken orada bir tanesini tanımadım, şöyle önünde durdum, ya bunu ben tanıyacağım ama nereden? Bir yerden tanıyacağım. "A, bizim Tukudides." dedim, elimle şöyle yüzüne okşar gibi bir tane indirdim. Hiç orta kimse yoktu, aniden polis çıktı ortaya "Ne yapıyorsunuz?" dedi, "Yok, bir şey, bizim Tukudides." dedim. Müzeye girdim, bizim Efes Harabelerini almış götürmüşler oraya, orada bir Efes Müzesi var Viyana'da, arkadaşlar gidenler bilir. Müzede bir bakıyorum Efes'ten gelmiş, bir bakıyorum Efes'ten gelmiş, bir bakıyorum Efes'ten gelmiş, ya bunları geri götürmek lazım bir biçimde yani nasıl gidecek, onun hesabını yapmak lazım. Şöyle elimi bir içeriye sürdüm, biraz sonra 3-4 tane polis birden geldi. Değdirmedim elimi, 10 santim kaldı, geldi.

Yani, arkadaşlar, şimdi polis asla kendini göstermiyor, olguyu izliyor, meydana geldiği andan itibaren "Bu potansiyel tehdit." diyor, o anda polisi görüyorsunuz. Bizde öyle değil ki kardeşim, diziyorsunuz oraya 100 tane polis, önünde bir tane böyle şeyler, adamlar sabahtan akşama kadar bekliyor ve bunların psikolojisi bozuluyor. Dün getirdik polisin hakkını, hukukunu savunmak için, arkadaşların hiçbirisi de dinlemiyor. Niye dinlemiyorsunuz? Ya, bu polis, bunların ekonomik durumunu düzeltmezseniz cinayetler artıyor, her on üç günde 1 polis intihar ediyor, boşanmalar had safhaya gelmiş, yani kafasına silah sıkıyor adam. Bunların bir problemi var çalışma şartlarından kaynaklanan, mobingden kaynaklanan, ekonomiden kaynaklanan, birtakım gelecek güvensizliğinden kaynaklanan şartlar var. Biz bu şartları nasıl olur da dikkate alamayız? Çıktık orada dedik ki: "Bu polisin durumunu gelin düzeltelim." Baktım, bizim arkadaşlar şey yapıyor, hoptirinom oynuyor, kalkmış o onunla konuşuyor, bu bununla. Yani bu ciddi konuyu da dinlemezsek, birbirimizi anlamazsak neyi anlayacağız diye de düşünmek gerekiyor.

Kıscası şu, uzatmak istemiyorum: Bu üniversite hayırlıdır, özellikle bu sosyal bilimler üniversitesinin açılması doğrudur ve bu üniversitenin aynı zamanda toplu bir hâlde bulunması da fevkalade yararlıdır. Memleketimize hayırlı olmasını diliyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

Şimdi, bundan sonraki geneli üzerinde değil, zaten söyleyeceklerimiz, biz geneli üzerinde de desek, maddeler üzerinde de desek neticede herkes ne söylemek istiyorsa onu söylüyor. Onun için hem vakitten kazanmak ama arkadaşlarımızın söz hakkını da engellemek bakımından, arzu ederseniz, eğer "İlla bu aşamada konuşmam gerekiyor" demiyorsanız -ama Mülkiye Hanım bizim seyrek üyelerimizden, onun için ona bir istisna yaparak- bu genel görüşmeyi tamamlayalım. Sonra maddeler üzerinde söz aldığınızda söylersiniz.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Başkanım, biz de kalkacaktık da, bir iki cümle söyleyecektim.

BAŞKAN – Peki, o zaman tamam, genel görüşmeyi tamamlayalım, peki.

Buyurun Mülkiye Hanım.

MÜLKİYE BİRTANE (Kars) – Teşekkür ediyorum Başkan.

Ben de bütün arkadaşları sevgiyle, saygıyla selamlıyorum.

Doğrusu, az önceki bütün konuşmaları ve arkadaşların bazı kaygılarına katıldığımı da belirtmek istiyorum. Sosyal bilimler üniversitesinin kurulmasını ülke ihtiyacına cevap vermesi açısından ben de önemli buluyorum. Ayrıca Fatih Üniversitesine bağlı olup da Ankara'da eğitim veren yüksekokulların Ankara'daki Turgut Özal Üniversitesi'ne bağlanması da çalışmalarını verimli kılacaktır diyorum.

Tabii, Türkiye'de devlet üniversiteleri, vakıf üniversiteleri, ayrıca vakıf meslek yüksekokulları, diğer yükseköğretim okulları, askeri öğretim kurumları, Girne Üniversitesi ve benzeri birçok üniversitemiz mevcut. Nüfusa baktığımızda ihtiyaca cevap verebilmek için yenilerinin de olacağı kaçınılmaz görünüyor.

Tabii, 2012 öğrenci seçme ve yerleştirme sınavına 1 milyon 800 binin üzerinde başvuru olmuş. Bunlardan 1 milyon 800 bin civarında olanı YGS'de tercih yapma durumuna girmiştir. 2011'de 1 milyon 600 bin küsur kişi başvuruda bulunuyor. Bu rakamlara göre bu iki yıl arasında 220 bini aşkın bir artış görebilmekteyiz.

Bu yıl eğer 1 milyon 805 bin 433 kişiden 865 bin 482 kişi tercih ettiği bölüme yerleşmiş. Bu rakama göre ancak başvuru yapan öğrencilerin yarısı yerleşememişse, birçok üniversitenin kontenjanları da boş kalmışsa birazcık bizim yeni üniversitelerin kurulması yönündeki düşüncelerimizi, görüşlerimizi gözden geçirmemiz gerekiyor.

Bu yerleşememiş olan öğrencilere bu yıl yeni başvuruların ekleneceğini ve bu sayının geçen yıla oranla da yüksek olacağı da ortada. Yeni üniversitelerin açılması bu açıdan önemli ancak buna paralel olarak da kadrolar ve öğretim elemanı da sağlanması zorunludur diye düşünüyorum.

Birçok üniversitede öğretim elemanı kontenjanları biliyoruz ki yeterli değil. Genç bir nüfusa sahibiz diyoruz. Eğitimli bir toplum olabilmemiz için öncelikle bu nüfusun taleplerine doğru temelde cevap olabilmeliyiz. Üniversite kurmak toplumun eğitim düzeyini yükseltmek için olumlu bir girişimdir diyorum ancak ideolojiyi değil, bilimi esas alan, özgür bilinçlenme olursa bu önem kazanacaktır. İfade özgürlüğü eğer kurumsallaşmazsa akademik özgürlük de olmaz diyoruz.

Bunun yanı sıra açılan üniversitelerden mezun olanların da alanlarına göre istihdamı gerekmektedir. Alan değişikliğinde öğretmenlerin yaşadıkları sorunları hepimiz biliyoruz.

Bu iktidar döneminde üniversitelere dönük, üzerinde ciddi şekilde durulması gerekliliği ortaya çıkmıştır. Üniversitelerde iktidara dönük tepkilerin olması son derece normaldir. Üniversiteler toplumun sorunlarına, hükümetlerin icraatlarına sessiz kalmamalıdır. Sessiz, tepkisiz üniversite gençlerin toplumdan soyutlanmış, sorunlarına ilgisiz kalmış olması anlamına gelir. Oysaki gençler, geleceğin siyasetçileri, öncüleridir. Hükümetin yapması gereken, üniversitelerden gelen tepkilere göre kendine bir yönelmesidir. Millî Eğitim Bakanlığı ve bu alanda görev yapan siyasetçiler ise, öğrencilerin yanında olmalıdır diye düşünüyorum.

Hükümetin öğrencileri kutuplaştıran, ideolojik hâkimiyetlerinin peşinden koşturan, "AKP'yi benimsemeyen üniversitede barınamazsın." şeklindeki tutumu kabul edilmemelidir. Hepimiz bunun karşısında durmalı, üniversiteleri beton yığınlarından ibaret gören içi boş, yüzeysel ve göstermelik yerler olarak çoğaltan, her ilde bir bina dikmek anlayışından ibaret olan zihniyeti eleştirmeliyiz. Üniversiteler donanımlı, bilimsel, çağdaş ve demokratik kurumlar olarak hayata güvenle bakan bireyler yetiştirmeyi amaç edinmelidir. Bu da üniversitelerin, gençlerin taleplerinin dikkate alınarak yeniden yapılandırılmaları ile mümkün olacaktır.

Orta Doğu Teknik Üniversitesinde yaşananlardan sonraki gelişmeler birçok üniversitede eğer bugün destekleniyorsa veya olması gereken tepkiler gösteriliyorsa iktidarın kendisini gözden geçirmesi gerekiyor diye düşünüyorum. Eksiklikleri giderme yönünde çaba göstermelidir.

Bugün yüzlerce öğrencinin "parasız eğitim" basın açıklaması ve benzeri nedenlerle cezaevinde tutulduğunu kulak ardı edemeyiz. Bu komisyonda bugüne kadar üniversitelerin demokratikleşmesine yönelik düzenlemeler yanı sıra sürekli fiziksel değişikliklerle uğraşılıp durulmuştur. Bununla ilgili olarak eğer müsaadeniz olursa Ardahan Üniversitesinde okuyan öğrencilerimizden bir mektup aldım -buraya katkı sunacağını düşünüyorum- onu okumak istiyorum.

"Sayın Vekilim, öncelikle size buradan yani Erzurum H tipi yüksek güvenlikli kapalı ceza infaz kurumunda bulunan 14 arkadaşım adına 'Merhaba' diyorum.

Sizin de bildiğiniz üzere biz, Ardahan Üniversitesinde okuyan 14 öğrenciyiz. Biz Ardahan öğrencileri olarak ülkemizde ölümlere ve yaşanan acılara dikkat çekmek için bir basın açıklaması yapmak istedik ama ne kadar acı ve trajik bir olaysa, Ardahan Valisi ve Ardahan emniyet mensupları bizim böyle insanca, insan olarak üzerimize düşen görevi yapmamıza engel oldular. Tabii ki istenmedik olaylar yaşandı. Ama gönül isterdi ki böyle olaylar yaşanmasaydı.

Sizin de bildiğiniz gibi, faşist zihniyetin faşizanca yaklaşımlarının kurbanı olduk. Biz 14 arkadaş burada bulunan cezaevinde suçsuz yere yatmaktayız. Bugünün Türkiye'sinde acı çeken annelerin, babaların ve yarların bir daha acı çekmemeleri ve göz yaş dökmemeleri için yapılan bir mücadele neden engellenir, anlamış değilim.

Eminim ki bulunduğunuz yerde, yani TBMM'de bulunan bütün vekillerin bir çocuğu vardır ve oradaki vekillere ve Meclis Başkanına sesleniyoruz: Bizi, bu 14 genci kendi çocukları yerine koysunlar, bugün ülkemizde sebepsiz yere ölenlerin yerine koysunlar, nasıl bir duygu yaşayacaklar acaba? Eğer bir insanın içinde hümanist bir düşünce varsa o insanda vicdan da vardır, vicdanı olmayan bir insan düşünemez zaten.

Biz 14 arkadaş, burada, ülkemizi yöneten ve ülkemizde söz sahibi olan herkese sesleniyoruz: Bizim ve bizim gibilerin bu dört duvar arasında yatmalarına ve cezalandırılmalarına nasıl göz yumuyorlar? Daha içimizde 18 yaşını yeni dolduran kardeşlerimiz var. Onların annelerinin, babalarının, yani ailelerinin nasıl bir durumda olduklarını bir düşünün.

Size sesleniyorum devlet büyüklerim: Sizin çocuklarınız bugün Türkiye'nin en güzel üniversitelerinde okurken, yemek yapmak, gezmek-görmek gibi bir sıkıntıları yokken, burada okuyan arkadaşlarımızın inanın ki giyecek bir ayakkabıları dahi yok ve siz bugün kalkıyor bu kriterlere ve statüye sahip olan gençlerin dört duvar arasında ve zindanlarda daha da kindar ve nefretle doldurmaya çalışıyorsunuz. Yapmayın. Bizim ailelerimiz bunu hak etmiyor. Sizler de birer anne ve babasınız.

Yine söylüyorum: Kendinizi bizim ailelerimizin yerine koyunuz.”

Tabii, mektup, biraz daha uzun bir mektup. Az önceki tartışmalara baktığımızda hiçbirimizin şiddeti tasvip etmediğini ve buna karşı barışçıl yöntemlerle mücadele vermemiz gerektiğini hepimiz vurguladık. Ben de aynı duygu ve düşünceleri paylaşıyorum.

Bu sorunların yaşanmaması için veya dışarıda kalan öğrencilerin üniversitelere yerleştirilebilmeleri için, yükseköğretimden faydalanabilmeleri için yeni üniversitelerin açılmasını önemli buluyorum.

Ben de hayırlı uğurlu olsun diyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sesimin şiddeti iyi mi? Ben önce onu sorayım.

BAŞKAN – Başlangıç olarak iyi. Sonu da böyle olur inşallah.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Hani kimseyi rahatsız ediyor mu diye, onun için onu sorayım dedim.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Her zaman, her zaman iyi.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Çok teşekkürler. Sağ olun.

Şimdi, gerçekten, böyle bir tematik üniversitenin açılması Türkiye için bir ihtiyaç diye düşünüyoruz. Ama, inşallah, bunun ihtiyaçlara cevap verebilir şekilde sürdürülebilir kılınması çok önemli diye düşünüyoruz aynı zamanda.

Şu anda üniversitelere baktığımızda işte birkaç yıldan beri boş kontenjanların olduğunu görebiliyoruz. Aslında burada öğrenciler gerçekten seçici davranıyorlar. Hangi mesleklerin kendilerine gelecek hazırlayacaklarını kendileri seçiyorlar. Yani biz devlet olarak biz onlara sunmuyoruz, onlara gösteriyoruz ama kendileri seçiyorlar. Bu, aslında bizim için bir rehber olması, dikkate alınması gereken bir davranış olarak alınıp veya bir gösterge olarak alınıp buna göre yeni plan ve programların, üniversiteler açılırken, özellikle fakülteler açılırken alt birimlerinin veya bölümlerinin buna uygun açılmasında fayda var. Çünkü yeni ihtiyaçlar veya ileriye yönelik olabilecek ihtiyaçları da dikkate alarak üniversitelerin ve fakültelerin, bölümlerin buna uygun olarak açılması lazım. Özellikle fen edebiyat fakülteleri, şu anda fen kısımları kapatılıyor, bazı edebiyatlar kalıyor ama bunların tekrar gözden geçirilmesi, özellikle bu sosyal bilimler üniversitesinin açılmasıyla paralellik arz ediyor. Bunlara dikkat etmek istiyoruz ve güzel bir başlangıç olduğunu düşünüyoruz. Hakikaten inşallah iyi olur. Çünkü üniversite eğitimi bir farkındalık formasyonu kazandırıyor kişiye. Farklı bir formasyon. Hem algılama hem irdelemede çok önemli adımlar atılıyor. Ne kadar çok çocuğumuzu, gencimizi bu eğitimlerden geçirirsek o kadar bize artı olarak döneceğini düşünüyoruz. Bunları vermek istiyoruz.

Yalnızca bu açılacak üniversitenin araştırma enstitüleri bölümünde “doğu ve Afrika” araştırmaları var. Acaba burada “doğu” derken neyi kastediyoruz? Bir sınırı var mı? Mesela şu anda okurken bunu düşündüğümde, en önemli gündem ve yapılan bütün projeksiyonlarda ve ileriye yönelik olarak, özellikle Orta Doğu'nun artık gündemi ileriye yönelik olarak 2050 yılında da sıcak gündemi oluşturacağı bölgelerden biri olarak sunuluyor. Burada “doğu” derken Orta Doğu'yu kapsıyor mu veya Orta Doğu olarak ayrı bir şey olabilir mi? Çünkü Orta Doğu bizzat bizim ülkemizi de direkt olarak ilgilendirdiği için böyle bir yeniden yapılanma söz konusu olabilir

mi? Ben bunu gündeme getirmek istiyorum. Ve güzel bir teşebbüs olarak görüyoruz. Keşke bunun yirmi yıl önceden veya on yıl önceden açılması çok daha iyi olabilirdi.

Bir de öğrenci olaylarıyla ilgili bir cümle sarf etmek istiyorum. Özellikle Orta Doğu Teknik Üniversitesindeki olaylara yöneliniliyor ama şu anda birçok üniversitede de olaylar var. Özellikle Dil Tarih Coğrafya Fakültesinde süren olaylara ben dikkat çekmek istiyorum. Mağdur olan bir öğrenci grubu var. Lütfen, tekrar 80 öncesine kimse dönmek istemiyor ve şimdiden tedbirin alınıp bu öğrencilerin terörle veya eylemlerle uğraşacak vakitlerinin olmaması gerekiyor.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Özkoç.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Teşekkür ederim.

Hemen size soru soracağım ama öncelikle şunu ifade etmek istiyorum: Değerli komisyon üyesi arkadaşlarım, bakın, biz bu komisyonda birbirimizi ikna etmek için yani ön yargılı değil. Biz bir araya geleceğiz Millî Eğitim, Gençlik, Kültür ve Spor Komisyonu bir araya gelecek, iki tane gündem maddesi var. İki tane gündem maddesinin konuları, gündem maddeleri görüşülene kadar birbirimizi ikna edeceğiz.

Bakın, benim elimde bir belge var. Hepimiz imzalamışız. Daha gündem maddelerine geçmedik. Hepimiz daha önceden ne yapacağımızı biliyoruz. Muhalefet eden muhalefet edecek muhalefet şerhini yazacak, kabul eden de kabul edecek. Ne sizin dediğiniz ne de benim dediğim önemli. Bitmiş bu iş. Hepimiz imzaladık. Yani biz birbirimizle ilgili konuda aslında samimi değiliz.

Ben şunu istiyorum: Ön yargılarımız olmasın. Birbirimizi ikna etmeye çalışalım. Bir arkadaşımız konuşurken “Hah, bir bitirsin de ben de ona öyle bir çakayım da görsün gününü...” Yani ülkemizin bürokratları, yetişmiş bürokratları geliyorlar, bakıyorlar, tartıştığımız konulara bakıyorlar, surat ifadelerimize bakıyorlar, vücut dilimize bakıyorlar, yani biz de ülkeyi yönetiyoruz. Kararımızı da almışız masanın üstüne koymuşuz. Şimdi bundan sonra konuştuklarımızın ciddiyet içerisinde ne önemi var birbirimizi ikna etmeyeceksek?

Bir şey sormak istiyorum. Sakın bir şeyin üzerine gittiğimden değil de şuramı acıttığı için soruyorum. MHP türbanın kaldırılmasıyla ilgili kanun teklifi önerge verdi mi, vermedi mi?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Verdi. Türbanın kaldırılması değil, türban yasağının kaldırılması için.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Kim reddetti efendim?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Arkadaşlar reddetti.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Peki, niye reddettiniz? Samimi olarak soruyorum. Öğrenmek için.

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Bana niye soruyorsunuz?

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Hayır, hayır, sizden öğreniyorum. Verdiniz mi, vermediniz mi?

ÖZCAN YENİÇERİ (Ankara) – Verdik.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Verdiniz, siz de reddettiniz.

FİKRİ IŞIK (Kocaeli) – Şu anda türban yasağı kalmadı ki Engin Bey. Yani hiçbir zaman da yasak yoktu.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Çok özür dilerim... Çok özür dilerim...

BAŞKAN – Sayın Işık, Sayın Özkoç bitirsin ondan sonra...

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Özcan Bey, “fırsat kalmadı” sözünün de çok samimi olduğunu düşünmüyorum. Yeteri kadar da fırsat vardır, yeteri kadar da her şey vardı.

Şimdi, o yüzden bizleri eleştirirken rica ediyorum ya, birbirimizi ikna etmeye çalışalım. Bence...

İSMET UÇMA (İstanbul) – Siz niye çözmediniz uzun yıllardır?

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Efendim? Yani karşılıklı konuşmayalım diye şey yapmıyorum ama...

BAŞKAN – Bir dakika... Bitirsin, bitirsin Sayın Özkoç.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Ama bu sizi rahatsız ediyorsa konuşurum hocam. Sizi rahatsız etmesi açısından.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Hayır, sizi önemseydiğim için.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Bitti hocam, bitti...

Değerli arkadaşlar, bakın, ikinci konudan hiç bahsedilmedi. Biz buradaki değerli hocalarımız bir şey ifade ediyorlar, diyorlar ki: “Üniversite açılabilir. Üniversitenin açılmasına karşı değiliz ama yeteri kadar altyapı var mıdır bununla ilgili?” Türkiye’de yaşayan

nüfusun 6 yaş yukarısının hiç okuma yazma bilmeyen, hiç okuma yazma bilmeyen, okuma yazma öğrendiği hâlde hiç okul bitirmemiş yüzde 22, ilkokul, ortaokul mezunu ve o değerinde okul bitirenler yüzde 45, üniversite mezunu yüzde 8, lise mezunu yüzde 18. Türkiye'deki tablo bu. Yani Türkiye'de yaşayan 6 yaş yukarısının yüzde 70'i hiç okuma yazma bilmiyor ve ortaokul mezunu. Bunu ben demiyorum, 2011 TÜİK rakamları söylüyor.

Şimdi, Türkiye'de üniversite açacağız. Millî Eğitim Bakanımız diyor ki: "Yılda 70 bin tane öğretmen çıkıyor. Onların illa öğretmen olmasına gerek yok." Bunu bizim bakanımız söylüyor burada şu anda olması gereken. Kendisine bir dosya iletmem gereken ne bakanım var ne YÖK Başkanım var, nezaket buyurmuş yardımcısı gelmiş, çok teşekkür ediyoruz. Ama hiç kimse yok. Yani ciddi konuların konuşulduğu yerde yoklar.

Şimdi, "70 bin tane öğretmen oluyor ama biz bunları yerleştiremiyoruz. Gerek yok, başka işte çalışsın." diyor. Biz de diyoruz ki, hocalarım diyor ki, ben onu anlıyorum, yanlış anlıyorsam düzeltin: "Bir şeyi yapalım altyapısını oluşturalım." Biz 4+4+4'te de dedik ki konuşalım dedik, dayak yedik. Şiddetten bahsedecek olursak.

Şimdi, bakın, bir yasa daha çıkartıldı, kıyafetle ilgili, kıyafet serbestisiyle ilgili.

ORHAN ATALAY (Ardahan) – On iki saat konuşunuz.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – O yüzden dayak yedik işte.

Kıyafet serbestisiyle ilgili bir yasa geldi. Arkadaşlar, bakın, sadece Sakarya'daki rakamları biraz sonra Sayın Komisyon Başkanına da ileteceğim. Sadece Sakarya'da bu işin ticaretini yapan insanların elinde trilyonlarca liralık elbise kaldı ve bu insanlar iflas ediyorlar.

Neden bu? Alelacelelikten. Peki, okullar memnun mu, veliler memnun mu? Hayır değil. Bazı öğrenciler artık tek tip giyinmeye başladılar. Neden? Hangi çetenin kimden olduğu anlaşılсын diye. Bu çete böyle siyah, şurasına da kırmızı karanfil takıyor. Yani şimdi biz bu duruma mı getirmeliydik? Tartışsak olmaz mıydı?

Şimdi, değerli arkadaşlarım, hemen bitiriyorum. İkinci konuya... Beni asıl ilgilendiren konulardan bir tanesi, Fatih Üniversitesinin garantör bir devlet üniversitesi var Marmara Üniversitesi midir? Marmara Üniversitesidir. Bir yasa var efendim. Yasa diyor ki: "Eğer bu üniversiteyle ilgili herhangi bir sonuç doğuracak bir gelişme olursa buradaki mal varlıkları garantör üniversite olan Marmara Üniversitesine geçer." Öyle mi efendim? Öyle.

Peki, bunun tıp fakültesi var mıdır? Vardır. Peki, niye oraya değil de Turgut Özal Üniversitesine? Bunun yeterli altyapısı var mıdır, değil midir, niçin oraya? Yani, bakın, hiç konuşmuyoruz, hiç tartışmıyoruz. O da bizim üniversitemiz, Turgut Özal Üniversitesi de bizim üniversitemiz, diğeri de bizim üniversitemiz ama bir yasayla bağlanmış. Şimdi biz bu yasayı niye değiştiriyoruz? Ha Marmara Üniversitesi olmaması gerekir, şundan dolayı olmaması gerekir, biz bunu alalım buraya geçirelim. Niçin, gerekçemiz ne? Birbirimizi ikna etmemiz gerekiyor.

Değerli arkadaşlarım, konuşmama son verirken, gerçekten içimi kıran şeyleri sevgili hocam bir şekilde ifade etti. Gerçekten, bu din konusunu birbirimizle konuşmayalım. Biz şuyuz, biz merhametin ve rahmetin dilinden anlayanlarız, siz şusunuz demek; biz şöyle düşünüyoruz ama bu konuda siz şöyle düşünüyorsunuz demek, inancımıza aykırı. Kimin ne kadar Müslüman olduğunu birbirimize kanıtlamak gibi bir durumda kalmayalım. Birbirimizi sevelim, birbirimizi anlamaya çalışalım, peşin yargılı olmayalım, ön yargılı olmayalım, biz bu duygularla bir sonuca varmaya çalışalım.

Hepinize çok teşekkür ediyorum.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Özkoç.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Ben ODTÜ'yle ilgili bir ilavede bulunmak istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun.

Çok kısa olursa memnun olurum. Genel görüşmeyi bitirip maddelere geçmek istiyorum.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Gerekirse sözümü kesebilirsiniz Sevgili Başkanım çünkü ben de gereksiz uzatmak istemiyorum.

Şimdi, sevgili arkadaşlar, konu dışına çıkılarak birçok şey ifade edildi ama özellikle bu ODTÜ konusu ikide bir gündeme taşındı. Ben şimdi bir ara dışarıya çıktım, kontrol ettim bilgilerim beni yanıltıyor mu diye. Baktım, oradan mezun olan, 1'incilikle bitiren Bakanımız Ali Babacan iki yıl önce ODTÜ'ye konuşmaya gitmiş ve yanında hiçbir koruma falan yok, hiçbir polis tedbiri yok ve Ali Babacan konuşturulmamış.

Şimdi...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Olabilir...

İSMET UÇMA (İstanbul) – Efendim, kuşkusuz ki olabilir. Ama eğer siz öğrencileri ve cüppelerle birlikte sokağa inip darbe çığırıklığı yaparsanız polisi... Bakınız, özgürlükler ötekinin başladığı yerde biter.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Darbe çığırıklığı!

İSMET UÇMA (İstanbul) – Engin Bey, sizin şahsınızla ilgili bir şey söylemiyorum.

Şimdi, mesela bu konular yıllardır bu ülkede siyaset üreten insanlar tarafından rahatlıkla çözülebilirdi. Çok açık ve samimi kanaatim şudur: Özgürlükleri daralttığınızda, tıpkı ayağı sıkıp vuran ayakkabı gibi hayatın bütün alanını daraltırsınız.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Siz daraltıyorsunuz.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Kuşkusuz ki, "Filozof yetişmedi." diyorsunuz. Niye yetişsin ki? Hakikaten ekonomik alan daralır, sosyal alan daralır, bilim alanı daralır ama o kadar da kötü değiliz. Ben size bir iki filozofumuzdan da bahsedeyim. En azından çok kötü olmadığımızı ifade etmek için. Ya işte bir Cemil Meriç'i yetiştirmişiz, bir Şerif Mardin'i yetiştirmişiz, bir Mehmet Genç'i yetiştirmişiz. Yani şimdi bütün bu daralmalara rağmen bunları yetiştirmişiz.

Hiç unutmamak gerekir sevgili hocam, 2002 öncesi farklı bir devlet konsepti var. Hepimize tokat atıyor. Size bir atıyor, bana iki atıyor, ötekine üç atıyor. Ama 2002' den sonra gelişen devlet konseptinde -Hakikaten Engin Bey biraz alınganlık gösterdi ama. Yani Engin Bey'i ayırt ederek söylemiyorum- toplumsal mutabakat olarak bir rahmet ve merhamet dili kullanıldı ama buna rağmen silah kullanılmaya başlandı. Böyle bir şey olabilir mi? Bu kabul edilebilir mi? Şiddet kabul edilebilir mi? Nerede şiddet dünyada özgürlüğün bir parçası olarak ilintilenmiştir?

Şimdi eğitim-öğretimde, Erich Fromm' un dediği gibi, okulsuz topluma da gidebiliriz ama Engin Bey istatistikler veriyor. Bu ülke için ayıp değil mi? Her mezun olacak olan istihdam edilecek diye bir şart mı var? Ama okullaşma oranımız yükselsin, eğitim oranımız yükselsin, nitelikli ve kaliteli bir toplum olalım.

İşin özü şudur: Bu milletin kalp tınısıyla birlikte atan kalp tınımız olmadıkça, bu millete ve değerlerine tepeden baktıkça... Ki şimdi böyle yapanlar var anlamında söylemiyorum. Bir süreç yaşadık biz. Asla ben devri sabık yaratmak istemiyorum, potansiyel suçlu aramıyorum. Ama bu sürecin doğurduğu sonuçları doğru değerlendirerek, fütürist yaklaşımlarla geleceğe bakmak istiyoruz. O itibarla bunları söylemiş oldum.

Yani ODTÜ' de bir provokatif durumun olduğunu gözden uzak ve diğer üniversitelerimizi de -hocam ifade ettiler-gözden uzak tutmamak gerekiyor.

Ben bu teşebbüsün tekrar hayırlı olmasını diliyorum.

Sevgili YÖK Başkan Yardımcımıza, Başkanımıza ve hepimize çok teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Tasarının tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Şimdi tasarının maddelerine geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Arkadaşlar, aldığımız karar neticesinde birleştirerek görüşeceğimiz tasarıların ilgili maddelerini kanun yapım tekniğine uygun sırada görüşmeye açacağım. Bu doğrultuda hazırlayacağımız metnin 1'inci maddesi olarak yer alacak (1/719) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın 1'inci maddesini okutuyor ve görüşmeye açıyorum:

YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARI TEŞKİLATI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununun ek 116 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (ç) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiş ve mevcut bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

"d) Fatih Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı iken adı ve bağlantısı değiştirilerek oluşturulan ve rektörlüğe bağlanan Ankara Sağlık Yüksekokulundan,

e) Fatih Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı iken adı ve bağlantısı değiştirilerek oluşturulan ve rektörlüğe bağlanan Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulundan,

f) Fatih Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı iken adı ve bağlantısı değiştirilerek oluşturulan ve rektörlüğe bağlanan Hemşirelik Yüksekokulundan,

g) Fatih Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı iken adı ve bağlantısı değiştirilerek oluşturulan ve rektörlüğe bağlanan Ankara Meslek Yüksekokulundan,

ğ) Fatih Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı iken adı ve bağlantısı değiştirilerek oluşturulan ve rektörlüğe bağlanan Sağlık Bilimleri Meslek Yüksekokulundan,"

BAŞKAN – Evet, tasarının 1'inci maddesi üzerinde söz almak isteyen arkadaşımız var mı?

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Bize açıklama yapacaktı YÖK Başkan Vekili.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Başkan Vekilimiz.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Bazılarında “hocamız” derdik daha önceden de tanıştığımız için aynı üniversiteden, şöyle bir sual varit olabilir dediler zihinlerde bu Fatih Üniversitesinin boş kontenjanları dolayısıyla, sonra da Özkoç Bey de buna işaret etti böyle bir darlık, sıkıntı zamanında yasal olarak bu bir devlet üniversitesine devredilmesi gerektiği hâlde niye Ankara'daki bir üniversiteye bir vakıf üniversiteye devrediliyor, bağlantısı diyerek. Bu sual doğru. Zihne gelebilir. Orada bizim yasal mevzuatta “öğretimini sürdüremediği takdirde” diye bir yer var, işaret var.

Şimdi Fatih Üniversitesinde ise... Sayın hocamız dedi ki: “Bütün samimiyetiyle söylesin.” Kendisi tanır, ben her zaman bütün samimiyetimle, dümdüz olarak devam etmişimdir. Bütün samimiyetimle yine ifade edeyim, her sene denetleme kurulu vakıf üniversitelerini denetler ve bu denetlemelerin raporlarını bize sunar. Orada bu kontenjan boşluklarından sonra yapılan bu denetlemelerde, bazı üniversitelerin sıkıntılı olduklarını biz gördük ama sadece kontenjan dolayısıyla değil, başka borçlar var vesair, o hususlar dolayısıyla ve bu gruptaki üniversitelerin arasında ne Turgut Özal ne de Fatih Üniversitesi yer alıyor. Her ikisinin de maddi durumu, bizdeki verilere göre -ki onlar işte kendi sundukları bizim denetleyicilere yeminli mali müşavirler vesair, ya yerinde incelemeyle yapılıyor- herhangi böyle bir sıkıntı dolayısıyla yani bunlardaki eğitim öğretimin sürdürülebilirliği tehlikeye girdiğinden dolayı böyle bir aktarma değil, her 2 üniversitenin birleşip bir protokol yapması ve bu protokoldeki öngörülen, çizilen tablonun da Yüksek Öğretim Kurulunun, bir üniversitenin -bu kadar arttıktan sonra vakıf üniversiteleri- bir başka yerde açmasına kapı açılmaması ve bu örnek teşkil etmemesi gerektiği çünkü böyle talepler birden yoğunlaşmaya başladı. Denildi ki: “Falanca 2 üniversitemizde böyle bir durum var.” Başka illerde var, dolayısıyla işte İstanbul'da 40'ı aşkın yüksek öğretim kurulu var mesela. Bunların çoğu vakıf. “Biz İzmir'e gidelim, biz şuraya gidelim, buraya gidelim.” diye talepler de gelince bu talepleri de belki frenleyici bir şey olarak, etkin bir etken olarak bunu değerlendirdik genel kurulda ve olumlu olarak yaklaştık.

Sözümü toparlarsam, herhangi birini, her ikisini yani Fatih'te maddi bir sıkıntıdan dolayı eğitim öğretimin sürdürülebilirliğinin tehlikeye düşmesinden dolayı bu teklif önünüze gelmiş değildir. Burası, kesinlikle ve çok rahatlıkla söyleyebileceğim bir husustur efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Bir de belki siz söylesiniz diye şey yapmadım ama Sayın Sertes'in bir sorusu vardı “Benzer bir uygulama daha önce ben hiç duymadım.” diye.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Varmış.

BAŞKAN – O varmış.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Bir Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde oldu.

BAŞKAN – Yok, vakıf üniversiteleri.

İSMET UÇMA (İstanbul) – Kadir Has'ta olmuş.

BAŞKAN – 22 Mart 2006 tarih, 5475 sayılı Kanun'la İstanbul Bilim Üniversitesi'yle Kadir Has Üniversitesi arasında. Hatta arkadaşlar zannediyorum bu şeyi hazırlarken bundan yararlanarak buradaki kanundaki tabirler aynen kullanılmış. Okumayayım ama size vereyim ben bunu. Daha önce, bire bir çok benzer bir örnek 96'da var.

Şimdi, 1'inci madde üzerinde söz almak isteyen sayın üyelerimiz...

Sayın Saraç, sizin bitti değil mi?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Efendim, bir iki soru vardı ama bu konuyla ilgili olmadığı için, sosyal bilimlerde olduğu için o zaman cevaplayacağım.

BAŞKAN – Tamam.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Sadece bir şey sormak istiyorum, gerçekten merak ettiğim için öğrenmek istiyorum.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Buyurun Hocam.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Şimdi, bu devir işleminde bir vakıftan bir vakfa bir devir mi gerçekleşiyor? Sistem nasıl yürüyor? Yani şimdi, siz bir vakfa bağlı kurulan bir üniversitenin mal varlığını bir başka vakfa bağlı üniversiteye devrederken bir vakıftan bir çıkış oluyor değil mi? Öbür vakfa da bir giriş oluyor yani bunun sistemi nasıl işliyor?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Sistemde her ikisinin bir şahsiyeti olan bir kurumsal yapıları var, şahsiyetleri var bunların.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Ama vakıftan bağımsız değil.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Vakıfla ilişkili.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – İşte onun için soruyorum.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Bundan önce, zaten bu konular uzunca görüşülürken mevzuat komisyonlarımızda değerlendirildi. Bunların yasal olarak herhangi bir sıkıntısı -çünkü örneği de var- mahzuru olmadığı...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Yasal olarak olmayabilir de nasıl işliyor sistem? Ben, gerçekten merak ettiğim için öğrenmek istiyorum bunu.

BAŞKAN – Sanırım şöyle oluyor: 2 vakıf bir protokolle...

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Bir protokol var, aralarında anlaşma...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Yani bir vakıftan bir vakfa mal varlığı devri şeklinde gerçekleşiyor.

BAŞKAN – Evet. Ona zemin, daha doğrusu ona meşruiyet kazandırabilmek için de önce böyle bir yasal düzenlemenin olması gerekiyor.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Hayır, anlamadım onu.

BAŞKAN – Sonra, buna istinaden 2 üniversite vakfı bir araya gelip, değil mi?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Efendim, şimdi, biz, bu vakıf üniversiteleri hususunda -sizler de yakinen takip ediyorsunuz- yani bu ticari bir olgu olmaması için bu gibi işlemlere azami gayret sarf ediyoruz. Bundan dolayı, burada maddi bir kazanç, bir devir, şuradan şuraya naklinden öte, işin gereğinin doğru olup olmadığı incelendi ve her ikisinde de, her 2 üniversitede de vakfın dışında bazı amaçlarla ticari olarak birtakım işlemlerin yapıldığına dair bizde de bir kayıt yok. O hususlarda da sicilleri birisinin zaten eski, birisi yeni ama her ikisinin sicilinde de böyle bir problem yok. Bir protokoller geldi. Öncelikle, zaten biz, her 2 üniversitenin yetkililerini dinledik. Bu protokolün neticesinde, biz, kendi konseptimize de bunun uygun olduğunu görerek her iki tarafın rızası da burada yer aldığından dolayı “Evet.” dedik.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Teşekkürler.

BAŞKAN – 1’inci madde üzerinde söz almak isteyen sayın üyemiz var mı?

O zaman, madde üzerinde bir değişiklik önergesi var, bu önergeyi okutup işleme alacağım.

Önergeyi okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 1/719 esas numaralı Kanun Tasarısının 1 inci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Ayşenur İslam

Avni Erdemir

Osman Çakır

Sakarya

Amasya

Düzce

“Madde 1- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununun ek 116 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (ç) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiş ve mevcut bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

d) Ankara Sağlık Yüksekokulundan,

e) Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulundan,

f) Hemşirelik Yüksekokulundan,

g) Ankara Meslek Yüksekokulundan,

ğ) Sağlık Bilimleri Yüksekokulundan,”

Gerekçe:

Fatih Üniversitesi bünyesinde bulunan yüksekokulların korunması amacıyla bu önerge verilmiştir.

BAŞKAN – Önerge üzerinde söz almak isteyen üyemiz var mı?

Hükümet ve ilgili kurum olarak önergeye katılıyor mu?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Efendim, bu husus şu an önümüze geldi. Bu değişik, bizden çıkan değil. Bu, mevcuda bunların eklenmesi mi?

BAŞKAN – Evet.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Benim burada kurumsal olarak görüş beyan etmem şu an doğru olmayabilir. Bunlar bizim Turgut Özal’a naklettiklerimiz.

BAŞKAN – Anladığım kadarıyla, İstanbul’da Fatih Üniversitesi’nin ilgili birimleri koruyor, Ankara’daki birimlerin mal varlığını oraya devrediyor.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Birimleri koruyor, binaları veriyor.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Burada, şimdi “Ankara Sağlık Yüksekokulundan” diye ibare oraya sokulduğunda adı Ankara Sağlık Yüksekokulu; bir.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – İstanbul’da nasıl açacak? Ankara diye bir semt mi kuracağız?

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Doğru, yeniden kurulması lazım.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – İkincisi: Sağlık birimleri, bizim bağladığımız meslek yüksekokulu burada yüksekokul olarak zannedersen sehven yazılmış.

BAŞKAN – O zaman onu tashi edelim.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Redaksiyon gerekiyor.

BAŞKAN – Redaksiyon ihtiyacını giderirsek... Aksi takdirde şu olacak: Fatih Üniversitesi size gelecek, bu şeylerle ilgili yeni kuruluş...

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Bunları yeniden süreç, bir kırtasiye olmuş olacak.

BAŞKAN – Sizin işinizi de kolaylaştırmak bakımından redaksiyonu yapalım.

AVNİ ERDEMİR (Amasya) – Bağladığımız bu yüksekokulların Fatih Üniversitesi’nde devamını istiyor arkadaşlarımız. “Ankara” ifadelerini kaldırırsak problemi düzeltiyoruz.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – “Ankara” ibaresinin çıkması lazım çünkü bir manası yok.

MEHMET NACİ BOSTANCI (Amasya) – Tamam, o şekilde düzeltilerek değerlendirilsin.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Peki, Hocam, böyle mi kabul ettiniz YÖK Genel Kurulunda? Arkadaşların “Tekrar açılması...” Bu, yeni bir YÖK Genel Kurul tashihi gerekmez mi?

BAŞKAN – Şöyle yapalım mı? Sayın YÖK Başkan Vekili ve ilgili üniversitelerin yetkilileri bu konuyu daha ayrıntılı kendi aralarında tartışabilmeleri için, uygun görürseniz on veya on beş dakika ara verelim. Saat bir buçukta...

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Sayın Başkanım, şuna da dikkat etmemiz lazım: İstanbul’da Fatih Üniversitesi’nde bunlardan bir tanesi varsa ikincisini de kurmuş olma gibi durum da söz konusu olabilir yani dolayısıyla bir bakmamız lazım.

BAŞKAN – Tamam, şimdi siz ona bakın. Saat bir buçukta toplandığımızda ya redakte edilmiş olarak bu önergeyi işleme koyalım veya tümüyle yeniden düşünelim.

Kapanma Saati: 13.10

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 13.28

BAŞKAN: Nabi AVCI (Eskişehir)

BAŞKAN VEKİLİ: Avni ERDEMİR (Amasya)

SÖZCÜ: Fikri IŞIK (Kocaeli)

KÂTİP: Osman ÇAKIR (Düzce)

-----0-----

BAŞKAN – Şimdi, önerge üzerinde söz isteyen arkadaşımız var mı diye tekrar soruyorum ama galiba önergeyi...

AVNİ ERDEMİR (Amasya) – Önergeyi geri çekiyoruz.

BAŞKAN – Önerge sahipleri önergeyi geri çektikleri için şimdi kaldığımız yerden 1'inci maddeyi önergesiz olarak oylayacağım.

Yeni gelen arkadaşlarımız için bir açıklama yapayım. Önerge sahibi arkadaşlarımız önergeyi geri çektiler. Dolayısıyla daha önce size ulaştırılan metin üzerinden 1'inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Tasarının 1'inci maddesini kabul ettik.

(1/728) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın 1'inci maddesini 2'nci madde olarak okutuyorum:

MADDE 2- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi

EK MADDE 148- Ankara'da, Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi adıyla yeni bir üniversite kurulmuştur.

Bu Üniversite, Rektörlüğe bağlı olarak;

- a) Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesinden,
- b) Siyasal Bilgiler Fakültesinden,
- c) Yabancı Diller Fakültesinden,
- ç) Dini İlimler Fakültesinden,
- d) Hukuk Fakültesinden,
- e) Sosyal Bilimler Enstitüsünden,
- f) Doğu ve Afrika Araştırmaları Enstitüsünden,
- g) Türk Dünyası Araştırmaları Enstitüsünden,
- ğ) Batı Dünyası Araştırmaları Enstitüsünden,
- h) İslam Araştırmaları Enstitüsünden, oluşur."

BAŞKAN – Madde üzerinde söz almak isteyen arkadaşlarımız?

Buyurun Sayın Serter.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Şimdi, ben aslında bir öneride bulunmak istiyorum. Onun için söz aldım.

Şimdi, sosyal bilimler üniversitesi, yani tematik üniversite Türkiye'de ilk defa kuruluyor. Bu üniversitelerin sosyal bilimler alanında eğitim veren diğer üniversitelerden bir farklılığının olması gerekir. Sosyal bilimler aslında bir bütündür. Zaten bütün olduğu için ayrı bir üniversite yapılanması içerisine gidilmiştir. Bu bütünün içinde baktığımız zaman bir sosyal bilimcinin, hem işte sosyal ve beşerî bilimlerin ana temalarını hem hukuku hem siyasetle ilgili birtakım sosyal bilimler fakültesinin içeriğiyle ilgili şeyleri bilmesinde yarar vardır. Dolayısıyla, böyle bir üniversitede eğitimin ilk iki yılda ortak yapıp daha sonra branşlaşmaya gidilmesi yolunda bir adımın YÖK tarafından atılmasının yararlı olacağını düşünüyorum. Sabancı Üniversitesi gibi bir model öneriyorum. Yani bu fakülte seçimine gitmeden önce öğrencinin sosyal bilimler alanında genel bir bilgilenme içerisine girmesinin, daha sonra branşlara ayrılmasının hem sosyal bilimler üniversitesi açısından bir ayrıcalık yaratacağını hem de sosyal bilim eğitiminin temellerini güçlendireceğini düşünüyorum. Onun için bu öneriyi YÖK'ün takdirlere sunuyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Size söz vereceğim. Bu konuyla ilgili mi?

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Evet efendim, bununla ilgili.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Baydar.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, ben de sosyal bilimlerdeki vasatı eleştirsem de sosyal bilimler üniversitesinin kurulmasına karşı değilim ancak öğrenmek istediğim bir şey var. Neden İlahiyat fakültesi ya da din bilimleri fakültesi değil de dinî ilimler fakültesi? Yani burada “Faculty of Divinity” var iken ya da ne bileyim “din bilimleri fakültesi” lafı var iken, böyle insanların diplomalarında daha önceden bir geçerlilik var iken neden “dinî ilimler fakültesi” lafı kullanıldı? Bunun ya İlahiyat fakültesi olarak ya da din bilimleri fakültesi olarak... Yani eğer İlahiyat düzenlenecek ise bu konuda bir tashihi yapılması gerektiğini ifade ediyorum.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Din bilim değil, ondan.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Dinî ilimler.

BAŞKAN – Şimdi, Sayın Serteser, ilimle bilim arasında bir fark olduğuna işaretle...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Evet, din bilim değil çünkü.

METİN LÜTFİ BAYDAR (İstanbul) – “İlahiyat fakültesi” niye değil o zaman adı?

İSMET UÇMA (İstanbul) – “İlahiyat” deyince sadece İslam dinine ilişkin araştırma aklı geldiği için.

BAŞKAN – Bugüne kadarki uygulamalarda.

Şimdi, Sayın YÖK Başkan Vekiline söz vermeden önce, Sayın Serteser’in bu ilk iki yıl bir temel ortak eğitim uygulanması konusundaki önerisine gerekçeleriyle birlikte ben de katılıyorum. Sanıyorum diğer arkadaşlarımızın da benzer görüşleri var.

Bu görüşler çerçevesinde buyurun Sayın Serteser.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Sayın Serteser’in önerdiği, sizin de katıldığınız öneriyi ben de destekliyorum işin doğrusu ve eğitim öğretimi başlanması durumuna, aşamasına geldiğinde bu hususta mümkün olduğunca telkinlerde bulunacağım hususunu da ifade etmek isterim. Elbette ki burada siyasal var, hukuk var, bunlarla ilgili işte sosyal ve beşerî bilimlerle ilişkili. Bunların her birinin ilk bir iki senesinin müşterek olmasında, müşterek bir formasyon üzerinde temellendirilmesinde yarar olduğuna inanıyorum. Çok doğru bir öneri. Bunun da takipçisi olacağız diye söz verebilirim.

İkinci husus olmak üzere “İlahiyat niye değil?” İlahiyat fakültelerinin programları çakılıdır, bölümleri, ana bilim dalları çakılıdır biliyorsunuz. Hatta daha önceleri daha bir genişlik ve serbestlik varken belli bir dönemde -oralara girmeyelim denildiği için söylüyorum- onların çakılı olması hususunda çok ısrarcı bir tavır takınılmıştır. Bunları siz de biliyorsunuzdur ve bunlar doğrudan doğruya da meslek üretirler, İlahiyatlar meslek üretirler fakat buradaki dinî ilimlerde o ilim, bilim hususunda Nur Hocamızın da söylediğini de şey yapıyoruz, ondan geçiyorum.

“Niye İlahiyat değil?”le ilgili: Burada başkaca dinlerin rahatlıkla okutulabilmesi ve bir meslek üretme, o meslek unvanına sahip olma endişesi taşınmadan okutulabilmesi için böyle bir açılım tercih edildi. Bakın, mesela sadece İlahiyat değil bizde, biliyorsunuz, İslam ve din bilimleri diyerek de bir şey açıldı. Dolayısıyla, din bilimlerini, burada dinî ilimleri, dinî ilimler fakültesi en geniş kapsamda içinde barındırabilecek bir form olarak, zarf olarak düşünüldüğü için bu önerildi.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederim.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Ben sadece ismi “İlahiyat” niye konulmadı, o anlamda soruyorum. Yani, benim burada bunu niye kuruyorsunuz anlamında bir sorum yok, ismi sordum sadece.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – İlahiyat kurulduğunda efendim, o zaman yüzde 90 buranın mezunu imam ve işte belli bir öğretmen. Bu farklı.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Öyle bir ana bilim dalı İstanbul İlahiyatı içinde açıldı geçmişte ama çok etkili olmadı maalesef.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Evet, uluslararası.

BAŞKAN – Tasarının 2’nci maddesini, eğer üzerinde konuşmak isteyen arkadaşımız yoksa...

SUAT ÖNAL (Osmaniye) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Buyurun.

SUAT ÖNAL (Osmaniye) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Tematik üniversitelere yönelmek tabii ki akılcı bir yaklaşım. Bu bağlamda “Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi” adında sosyal alanda devlet üniversitesi kurulmasını ben de doğru bir adım olarak değerlendiriyorum. Ayrıca ülkemizde üniversite sayısının

artmasının bir olumsuzluk değil, nicelikteki çoğalmanın nitelikteki artışı da beraberinde getireceğini sağlayacak bir yaklaşım olduğunu düşünüyorum.

Deminden beri belki aynı şeyleri konuşuyoruz ama farklı algılamalar mı oluyor? Biz hep beraber demokratik tepkiye, eleştiriye sonuna kadar "evet" diyoruz ama şiddete de aynı şekilde sonuna kadar "hayır" diyebilmemiz lazım. Hiçbir şekilde bir molotofkokteyli veya bir devlet büyüğüne bir yumurta dahi fırlatılması bana göre hoş bir davranış değildir. Dolayısıyla, öğrencilerimizi bu konuda da üniversitelerdeki hocalarımızın iyi yönlendirmesi gerektiğini düşünüyorum. Üniversitede de yirmi üç yıl akademik bir görevde bulunan bir arkadaşınız olarak bu konuda hepimizin sorumluluk alması gerektiğini düşünüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Tasarının 2'nci maddesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Maşallah, oy birliğiyle kabul edilmiştir. Teşekkür ederim.

Tasarının 2'nci maddesi kabul edilmiştir.

(1/719) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın 2'nci maddesini 3'üncü madde olarak okutuyorum:

MADDE 3- 2809 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 43- Fatih Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı olan Tıp Fakültesi ve Sağlık Bilimleri Enstitüsü ile Ankara Sağlık Yüksekokulu, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Hemşirelik Yüksekokulu, Ankara Meslek Yüksekokulu ve Sağlık Bilimleri Meslek Yüksekokulunda halen öğrenimlerini sürdüren öğrenciler ve bu yükseköğretim kurumlarının öğretim elemanları ile malvarlığı Turgut Özal Üniversitesine devredilir. 2012-2013 eğitim-öğretim yılında kayıt yaptıran öğrenciler dahil bu yükseköğretim kurumlarında halen öğrenimlerini sürdüren öğrencilere verilecek mezuniyet belgeleri ile diplomalar, istekleri halinde önceden bağlı buldukları üniversitenin adıyla ilgili üniversite tarafından verilir.

Fatih Üniversitesinin 5/6/1996 tarihli ve 4142 sayılı Kanun ve diğer düzenlemeler uyarınca kazanmış olduğu bütün hak ve yetkiler saklıdır."

BAŞKAN – Madde üzerinde söz almak isteyen arkadaşımız var mı? Yok.

O zaman tasarının 3'üncü maddesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Tasarının 3'üncü maddesi kabul edilmiştir.

(1/719) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın 3'üncü maddesini 4'üncü madde olarak okutuyorum:

MADDE 4- 2809 sayılı Kanunun ek 36 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (e) ve (f) bentleri yürürlükten kaldırılmıştır.

BAŞKAN – Madde üzerinde önerge de yok, söz almak isteyen de yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

(1/728) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın 2'nci maddesini 5'inci madde olarak okutuyorum:

MADDE 5- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (II) sayılı cetvelin "A) Yükseköğretim Kurulu, Üniversiteler ve Yüksek Teknoloji Enstitüleri" bölümüne aşağıdaki ibare eklenmiştir.

"106) Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi"

BAŞKAN – Madde üzerinde söz almak isteyen arkadaşımız yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Oy birliğiyle kabul edildiği de tutanaklara geçsin efendim.

BAŞKAN – Evet, tasarının 5'inci maddesi oy birliğiyle kabul edilmiştir.

(1/728) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın 3'üncü maddesini 6'ncı madde olarak okutuyorum:

MADDE 6- 2/9/1983 tarihli ve 78 sayılı Yükseköğretim Kurumları Öğretim Elemanlarının Kadroları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 17- Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesinde kullanılmak üzere ekli (1) sayılı listede yer alan öğretim elemanlarına ait kadrolar ihdas edilerek, bu Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellere Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi bölümü olarak eklenmiştir."

BAŞKAN – Madde üzerinde söz almak isteyen? Yok.

6'nci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Tasarının 6'ncı maddesi de oy birliğiyle kabul edilmiştir.

(1/728) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın 4'üncü maddesini 7'nci madde olarak okutuyorum:

MADDE 7- 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 15- Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesinde kullanılmak üzere ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek, bu Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellere Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi bölümü olarak eklenmiştir."

BAŞKAN – Madde üzerinde söz almak isteyen?

Buyurun Sayın Baydar.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, kuruluş aşamasında özellikle idari personel kadrosunun daha geniş tutulması gerektiğini düşünüyorum. Burada kuruluş aşamasında ortalama ciddi amaçlı, sizin söylediğiniz amaçta bir üniversitenin yaratılabilmesi için böyle 189 idari personelle bu işin yapılamayacağını ifade etmek istiyorum. Bu kadro biraz daha fazla olmalı diye düşünüyorum. Sanıyorum hocam da bana katılacaktır. Kurulmakta olan bir üniversitenin idari personel kadrosunun ortalama olarak Anadolu'da 1992'de kurulmuş üniversitelerde toplam 1.700-1.500 arasında kadro bulunmaktadır. Bu 189 kadroyu komik olarak görüyorum. O yüzden bunun daha detaylı olarak artırılması gerektiğini bu konuda yani en azından gelecek olan rektörün elini kolaylaştırmak açısından. Daire başkanlıklarını kuramaz 189 kadroyla. Çok az.

BAŞKAN – Sayın Saraç, buyurun.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Tabii ki komisyon idari kadroları artırımla derse bizim de sevinerek kabul edeceğimiz bir husus. Yalnız biz bakış açısı olarak şöyle düşündük: Öğretim üyesi kadrolarına da baktığımızda onun da kısıtlı olarak, yani burası çok fazla öğretim üyesinin yüküle doldurulacağı bir yer değil. Az kadro olsun ki elimizde seçici olalım, bu üniversitenin yönetimi seçici olsun.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Efendim, akademik kadro için doğru söylediğiniz ama benim söylediğim idari personel. Yani 189 idari personelle üniversiteyi döndüremezsiniz.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Tabii bu artırılabilir.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Döndüremezsiniz efendim. Fakültede bile en az 35-40 tane idari personel vardır. İşte burada öğretim üyesi arkadaşlarım var. Bunu lütfen...

BAŞKAN – Belki daha sonraki müracaatlarına gerekçe olmak üzere.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Daha sonra rektör bu sefer kadro kanunu için uğraşacak. Onun elini kolaylaştırmak için yapıyorum bu önerimi. Yani, hâlden anladığım için söylüyorum.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Anladım.

AVNİ ERDEMİR (Amasya) – Toplam 27 memur gözükyor ki çok az bence.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Böyle bir şey mümkün değil. Daha yüksek olsun. Bunu konuşalım, Maliyede biraz daha arttıralım. Sonra rektör bu sefer gelecek, sizlere gelecek, diyecek ki ya hocam, bir kadro kanunu, biraz daha arttıralım. Bunu baştan biraz daha yüksek tutalım, atanmış rektör arkadaşımızın da bu anlamda işini kolaylaştıralım.

BAŞKAN – Şöyle yapalım mı? Sayın YÖK Başkan Vekili de ve diğer üyelerimiz de bu kararı paylaştıklarına göre Genel Kurul aşamasında bununla ilgili bir değişiklik önerisini birlikte hazırlayalım.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Onu hazırlayın siz, biz de destek veririz buna.

BAŞKAN – Maliyenin de uygun oluş görüşünü alalım ve sizin desteğinizle inşallah Genel Kurulda bu kadroyu arttıralım.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Biz destek veririz, buna destek veririz.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Maliye Bakanını ikna edersek tabii.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. YEKTA SARAÇ – Biz bugünden itibaren bunun kulisini yapmaya çalışacağız. Lütfi Beyler de destek olduktan sonra bu hususa zaten.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Biz muhalefet olarak destek verdiğimizizi ifade ediyorum. Burada, hem Hocam hem Engin Bey, diğer arkadaşlarım adına da konuşuyorum; destek vereceğimizi ifade ediyorum. Bu çünkü kuruluş aşamasında en az bir üniversitenin 1.500 kadroyla yönetildiğinde 189 kadroyla fakülteyi kuramazsın. Çok samimi söylüyorum arkadaşlar.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederim Sayın Baydar. Yerinde bir uyarı oldu. İnşallah Genel Kurulda bunu, gerekli düzenlemeyi birlikte yaparız.

Şimdi bu biçimiyle tasarının 7'nci maddesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Tasarımın 7'nci maddesi de oy birliğiyle kabul edilmiştir.

Tasarının yürürlük maddesini okutuyorum:

MADDE 8- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

BAŞKAN – Yürürlük maddesi üzerinde söz almak isteyen arkadaşımız var mı? Yok.

Yürürlük maddesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Tasarının yürürlük maddesi oy birliğiyle kabul edilmiştir.

Şimdi tasarının yürütme maddesini okutuyorum:

MADDE 9- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BAŞKAN – Söz almak isteyen? Yok.

Yürütme maddesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Tasarının yürütme maddesi oy birliğiyle kabul edilmiştir.

Tasarının tümünün oylamasına geçmeden önce, komisyonumuza redaksiyon yetkisi verilmesini ve İç Tüzük'ün 45'inci maddesine göre İsrail Kışla ve Doçent Doktor Selçuk Özdağ'ın özel sözcüler olarak seçilmesi hususunu oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hocam, bir kişi de bizden olsun.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Gerek yok.

BAŞKAN – Olur. Daha oylamadık.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Engin Bey de olsun.

BAŞKAN – Olsun tabii. Engin Bey, uygun mudur?

O zaman şöyle okuyorum:

Tasarının tümünün oylamasına geçmeden önce komisyonumuza redaksiyon yetkisi verilmesini ve İç Tüzük'ün 45'inci maddesine göre İsrail Kışla, Doçent Doktor Selçuk Özdağ ve Sayın Engin Özkoç'un özel sözcüler olarak seçilmesi hususunu oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Tasarının tümünü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Tasarının tümü de oy birliğiyle kabul edilmiştir.

Toplantıyı sona erdirmeden önce, 11 Ocak Cuma günü saat 17.00'ye kadar muhalefet şerhlerinin komisyonumuza iletilmesini rica ediyorum.

Katkılarınız için, değerli görüşlerinizi paylaştığınız için ve oy birliğiyle, yeni yılımızın ilk toplantısını böyle güzel bir sonuçla sonuçlandırdığımız için ayrı ayrı hepinize çok teşekkür ediyorum.

ENGİN ÖZKOÇ (Sakarya) – Ben gündem dışı söz istemiştim ama onu şimdi şöyle çekiyorum. Değerli hocam bu konuyla ilgileniyormuş, ben kendisine o dosyayı veriyorum. O ilgilenecek. Daha sonra gerekirse buradan tekrar konuşurum.

BAŞKAN – Hayhay.

Çok teşekkür ederim, iyi çalışmalar diliyorum.

Kapanma Saati: 13.50